

DOMOLJUB

ŠTEV. 25.

V LJUBLJANI, DNE 21. JUNIJA 1933

LETO 46.

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inzeratnem delu vsaka drobna vrstica ali aje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«: naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Telefon uredništva: 2549

Telefon uprave: 2992

Papež in Slovenci

Silno sovraštvo nosijo in tudi pri drugih širijo zoper sedanjega poveljarja sv. Cerkve Pija XI. nekateri naši rojaki, ki so pribežali iz Primorja v naše kraje. Imajo ga za največjega fašista in to služi neredko v pomirjenje vesti — dejanski vzroki so skoraj v vseh slučajih drugi — zlasti onim, ki odpadajo od katoliške vere in Cerkve.

Imamo pa hvala Bogu uprav od zadnjih dveh papežev dva pisana dokumenta, ki izpričujejo kako zelo Vatikan vpoštevata, kljub svoji skrbi za celotni položaj Cerkve, tudi slovenski narod. To je pismo Benedikta XV. tržaškemu škofu Angelu Bartolomasiu 1. 1921. in pa novi obrednik v slovenskem jeziku, ki ga je odobril in dovolil Slovincem sedanji sv. oče Pij XI. lansko leto. Naj sledi najprej par podrobnejših podatkov o novem slovenskem obredniku.

Sv. oče papež Benedikt XV. je 17. aprila 1921 dovolil, da se more po vsej kraljevini Jugoslaviji Rimski obrednik uporabljati v domačem jeziku, na kar je ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič pozval Bogoslovno akademijo v Ljubljani, naj priredi slovenski prevod. 17. junija 1921 je imenoval za to delo poseben odbor. Izvršitev se je zakasnila, ker je bilo treba prej ustaliti besedilo cerkvenih molitev, za katere je bilo v smislu naročila svete obredne skupščine z dne 5. avgusta 1898 treba doseči soglasje peterih škofij. Leta 1932 je bil slovenski prevod Rimskega obrednika po izdaji iz leta 1925 dovršen in v potrdilo poslan sveti obredni skupščini v Rim. Sveti oče papež Pij XI. ga je z dekretom Svete obredne skupščine števil. 7. 62-932 od 23. novembra 1932 odobril in je dovolil, da ga smejo v kraljevini Jugoslaviji rabiti vsi duhovniki slovenskega jezika.

To je zgodovinski dogodek v življenju slovenskega katoliškega naroda. Slovenci jezik sedaj prehaja v službeno cerkveno bogoslužje. Najsvetejši cerkveni obredi, sv. zakramenti, blagoslovi, blagoslova in vsa bogoslužna dejanja razen sv. maše se bodo po določitvah škofov in po navadah posameznih škofij vršila lahko in po našem živem jeziku. To je izredna pravica, ki je nimajo niti drugi večji narodi. Tudi pravoslavni se ne poslužujejo žive narodne govornice pri svetotajstvih, temveč rabijo le mrtvo cerkveno staroslovenščino, ki je prepletena s tujimi grškimi izrazi. Nobeno liturgično dejanje, pa naj si bo sveta maša ali pa najeno-stavnejši blagoslov in molitve v cerkvi, celo očenaš, se ne vrši v živem jeziku. Važno je

to za nas, ker s tem sv. stolica priznava naš jezik za pravi, častitljivi latinščini enakopraven, cerkven, katoliški bogoslužni jezik, ki ima od-slej svoje mesto med malotevilnimi liturgični-mi jeziki katoliške cerkve kot enakovreden član. Naša govorica bo odslej posvečena po cerkveni rabi in v našem jeziku bomo lahko opravljali službena bogoslužna dejanja sv. rimske Cer-kve. Samo sv. maša bo zaradi večje skupnosti in enotnosti, pa tudi zaradi večje lahko-te pri potovanjih, ki so danes tako pogostna, ostala latinska. To pa ni za nas nikaka težava, ker imamo toliko krasnih molitvenikov, ki nam brezhibno podajajo in razlagajo cerkvene mo-

Verska misel je v razmahu

Dne 13. junija 1933 je obhajal svoj god prevzvišeni gosp. nadškof dr. A. Bažeglič. Kljub visoki starosti je Prevzvišeni še vedno zdrav in čvrst. Na predvečer godovnega dne mu je cerkveni pevski zbor gornjegrajski pod vodstvom gosp. organista Tratnika prav lepo zapel tri pesmice. Ob tej priliki mu je šolski nadzornik gosp. Lužnik v imenu vseh katoliško in narodno zavednih sofaranov izrazil prisrčne častitke, po-udarjajoč, da plemeniti klic Prevzvišenega: »Na noge v sveti boj!« še ni zamrl v naših srcih. Kot vezilo za god pa naj mu velja naša obljuba neomajne zvestobe katoliškim načelom in zve-stobe do našega naroda.

Prevzvišeni se je vsem navzočnim ljubez-

litve. Vse druge pomenljive besede in obrede n. pr. sv. krsta, sv. birne, sv. maziljenja, sv. zakona itd. bomo lahko razumeli in spremljali na podlagi novega slovenskega obrednika. Ka-ko lepo se bodo n. pr. razlegali psalmi v slo-venskem jeziku. pogrebne pesmi, molitve itd. Dal Bog, da bi ta veliki dar sv. očeta našemu narodu mnogo pripomogel, da bi vedno bolj cenili lepoto in veliko bogastvo cerkvenih obre-dov ter iz njih zajemali posvečenje svojih duš. Naj sv. obredi sedaj še bolj v vsakomur vzbujajo ljubezen do sv. vere, ki je tako lepa, in do sv. Cerkve ter do njenega poveljarja; sv. očeta, sploh do sv. stolice, kateri ostane slo-venski narod v srečnih in žalostnih dneh zvest in vdan do konca. (G. S. J. 1933, 61.)

nivo zahvalil ter jih bodril k čednostnemu krš-šanskega življenju in k brezpogojni pokornosti do sv. Cerkve in njenega poveljarja. Omenil je tudi razveseljivo dejstvo, da je verska misel kljub žalostnim časom, ki jih preživljamo, v lepem razmahu, in to ne le med preprostimi ljud-stvom, ampak tudi med izobraženci.

Cel narod pa bo prevzvišenemu g. nadškofu pokazal svojo ljubezen in hvaležnost v nedeljo, 30. julija, ko se bodo desetstisoči zbrali na ljub-ljanskem Stadionu okrog oltarja, pri katerem bo g. nadškof opravil svojo biserno sv. mašo. Na to veliko slavlje že sedaj opozarjamo. 30. julija se bomo zbrali vsi katoliški Slovenci okrog svojega ljubljanskega nadškofa!

Važna in nujna gospodarska vprašanja

V svojem govoru na občnem zboru Zdu-ženja trgovcev v Kranju, se je dotaknil gosp. poslanec Mohorič nekaterih vprašanj, ki ovi-rajo uspešno ureditev naših gospodarskih razmer.

Govornik je navedel najprej Italijo, ki je imela še pred nekaj leti v trgovinskem zaključku 5 milijardni primanjkljaj; ta pri-manjkljaj se je v zadnjih dveh letih znižal na 1½ milijarde. Mi smo v prejšnjih letih veliko več v Italijo izvozili kot dobili od tam. Kakor pa sedaj kaže, nas bo Italija kmalu dohitela, nji v korist, nam v veliko škodo.

S Češkoslovaško imamo sicer trgovinsko pogodbo, vendar pa Čehi od nas kupujejo komaj 15% svojih potrebščin, to je za 140 milijonov, dočim potrebujejo letno samo krompirja za 80 milijonov.

Z Nemčijo smo v brezpogodbenem stanju,

kar škoduje našemu izvozu, ker je Nemčija povišala carino na naš glavni izvoz, t. j. jajca.

Trgovinske zveze s Francijo za nas niso najugodnejše in bi s pravico mogli pričaka-vati večje naklonjenosti. Francija nam je do-volila samo nekaj olajšav za izvoz lesa v — Afriko.

Proračuni državnih in samoupravnih ustanov izkazujejo primanjkljaj. Naš narodni dohodek je v zadnjih dveh letih samo v Dravski banovini nazadoval za pol milijarde, kar bi se moralo upoštevati pri raznih pro-računih.

Naročajte in čitajte naše katoliške liste: »Slovenca«, »Domoljuba« in »Bogoljuba«! - V vsako katoliško hišo katoliški časopis!

RAZGLED PO SVETU

Obnova naroda naj se vrši v imenu Križa

Nemški škofje so izdali z ozirom na vladajoče razmere posebno pastirsko pismo.

Najprej govore o pravi ljubezni do domovine, povdarjajoč, da kot kristjani ne smemo pozabiti, da obstoja nad narodom in domovino še naravna in krščanska skupnost vseh narodov sveta.

Dalje povdarjajo škofje, da mora biti oblast pravičnih, da se vsaka krivica, ki jo stori množice na državni oblasti in tudi na državni skupnosti. Temelj države je pravičnost. In ta pravica — pravilo škofje — se mora raztezati na vse, na drugokrvne, na nasprotnike, na politično drugače misleče.

»Mi smo ponosni na svoj narod in smo pripravljeni prinesiti za ljudstvo in za domovino tudi največje žrtve, toda zaradi tega ne pozabljamo, da smo tudi člani velike svetovne katoliške ednice. V to ednico smo tako notranje vrasčeni, da bi vsak poskus, da se nas iz nje iztrga, morali smatrati za zločinsko vmešavanje v naše najsvetejše pravice.

Cerkev mora biti svobodna, ker le tako bo zmožna deliti svoj materin blagoslov narodom in državam. Cerkev se mora pustiti tudi svoboda v javnem udeleževanju. Država mora skrbeti, da bo verska vzgoja skrbno zavarovana in da bodo na razpolago tudi učne moči, ki so izšle iz verskih šol, da bodo mogle versko vzgojo v šolah pravilno vršiti.

Naša dolžnost je — pravilo dalje škofje —, da ustvarimo značaje in ne ljudi, ki so brezbrizni napram največjim resnicam, zakaj le taki značaji, vlti iz ene celice, bodo tudi dobri državljani.

Tudi potem, ko je državljani zapustil šolo, je potreben nadaljnje vzgoje, ki mu jo daje cerkev. Če bi Cerkev hotela odraslega človeka

preučiti samemu sebi, bi zanemarjala svoje najosnovnejše naloge. Iz teh razmotiranj so se razvile naše mladinske organizacije, ki so v prošlosti igrale tako odlično vlogo. Mi nočemo mladine iztrgati iz narodne skupnosti in jo zadržati v postranske skupine s lastnimi političnimi cilji, ampak mi hočemo to mladino vzgajati v krščanske značaje, mi jo hočemo napotiti na krščanska dirkališča čednostnega življenja, ker se vzgajajo šele pravi državljani. Če kdo ugovarja, da sport in telovadba nimata ničesar opraviti s cerkvijo, potem pozablja, da obsega cerkev vse življenje kritjana brez izjeme. In ravno cerkev lahko da telesni vzgoji čisto druge temelje in čisto druge cilje, ker jo nvrsti v nadnaravna sredstva za človeško posvečevanje. Tudi telo je od Boga in telesa ne moremo ločiti od duše.

Cerkev zahteva svobodo tiska, da potom pisane besede vzgaja in utrjuje, da uči in popravlja, da izravna vse, kar je brezverski in verskomlačni tisk pokvaril in povodenil. Katoliški tisk je bil vedno državotvoren, ker je v svojih vrstah vedno povdarjal krščanske osnovne smernice vsega socialnega življenja, to je podrejenost zakoniti oblasti in ljubezen do so-državljan.

Nemški škofje zaključujejo: Mi državo priznavamo v polnosti in nikakor nočemo, da bi ji odtegnili sile krščanstva. Mi upamo, da bo izginilo tudi sovraštvo kot gibalno preuredb v javnem in zasebnem življenju države. Trdno vkoreninjeni v tla svoje domovine, trdno zrasli v skaló sv. Petra, dajemo mi katoličani svoje roke vsem bratom k složnemu sodelovanju. Obnova naroda naj se vrši v imenu križa in naj bo zopet križ, na katerem nas je Zveličar odrešil, krona našega novega narodnega rojstva!

Albanija

»Za pravice Cerkve. Kakor smo že poročali, si je albanska vlada prisvojila izključno pravico do šolske vzgoje mladine. S tem so prizadeti najbolj katoličani. Duhovništvo skaderske prefektore je zato sestavilo protestno spomenico, ki je bila prečitana ono nedeljo po vseh katoliških cerkvah v Albaniji. Vlada smatra spomenico, ki sicer nima osti proti državi ampak le proti krivičnemu postopanju vlade — za protidržavni čin, zato je navedla proti duhovnikom, ki so spomenico v cerkvi prečitali, sodni postopek.

Italija

»Drobiž. Kdor gre po cesti iz Ajdovščine na Črni vrh, se ne sme ustavljati in ogledovati narave. Zgodilo se je pešcu, ki se je ustavil na cesti blizu Podkrajja in oddihnil, da so ga aretirali in odgnali v zapor. Iz Ajdovščine so tudi naredili velik elektrovod čez hribe proti Idriji; pa le v spodnjem delu so delali civilisti; ko je prišlo delo više v trdnjaski pas, je vse delo prevzela vojaščina in niti civilni inženier ni imel dostopa. Utrjevanje se po hribih še vedno nadaljuje. V aprilu so zvozili na gore velikanske množine cementa. Rezervoar za veliko elektrarno ob Hub-

lju pa ni posrečeno delo. Breg se pomika in spravlja v nevarnost vso napravo. Zato sedaj rezervoar ne sme biti napolnjen čez polovico. — V Vipavi so začeli zopet graditi novo vojašnico. — V Bazovici je bil po 25 letih zopet sv. misijon, ki je dobro uspel. — Električna razsvetljava je zdaj razpeljana po vsej zgornji tržaški okolici.

Avstrija

»Drobiž. Zvezna železnica je dovolila vsem tujcem, ki potujejo po državi, 50% popust voznih cen, če se prevozi več kot 300 km in biva v državi vsaj 9 dni. Zato morajo vsi hotelirji in gostilničarji znižati svoje cene za 15%. — Za zgradbo in popravilo cesti je zvezna vlada dovolila 60 milijonov šil., od teh dobijo 12 milijonov deželne vlade za gradnjo in popravilo deželnih in občinskih cest oz. potov. Tako upa vlada zaježiti naraščajočo brezpo-

Pri
»Češniku«
Ljubljana
Lingarjeva ul. Stritarjeva ul.
je najboljši nakup oblek za moške
in ženske ter drugih potrebščin.
Poštenost mojega podjetja je znana.

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette, Paris

Odpremilja denar v Jugoslavijo
najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poštini uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune.
BELGIJA: No 3064-54 Bruxelles. FRANCJA: No 1117-94 Paris. HOLAN-
DIJA: No 1458-66 Ned. Dienst. LUKSEMBURG: No 5067 Luxembourg.
Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček, nakaznice.

selnost. — Razmerje do Nemčije je ostalo neizpremenjeno. Minuli teden je policija zaprla 59 vojakov, ki so bili člani nar. soc. stranke ter pripravljali prevrat v državi. — Zborovanja v Pasavi se je udeležilo le 8 avstrijskih državljanov. Ostalim vlada ni dovolila vstopa. — Südmarka je podvojila raznarodovalno delo po vsej slovenski Koroški. — Pogorila je Grajnarjeva hiša in gospodarsko poslopje v Globasnici. — Požar je uničil Kovačovo kajžo v Kamnu. — Dne 18. junija je nastopil v Podravljah združenji moški zbor iz St. Ilja, Bilčova in Loge vasi. — Na binkoštno nedeljo je nastopilo v Grebinju tamonjsnje društvo z igro »Pri kapelici«. — Izobraževalno društvo v St. Jakobu ob Rožu je imelo sestanek s prizorom, petjem in deklaracijami. — Izobraževalno društvo v Globasnici je praznovalo na binkoštni ponedeljek svojo tridesetletnico. — V starih avstrijskih uniformah so ono nedeljo prvič javno nastopile avstrijske čete. — Posebne varnostne komisarije je imenovala avstrijska vlada v vseh avstrijskih deželah. Novi komisariji se morejo poslužiti policije, orožništva in vojske. Solnograški deželni glavar je vsled teh imenovanj odstopil, ker da nasprotujejo avtonomiji avstrijskih dežel.

Katoliška cerkev

»Kdo bo rešil Španijo. Te dni je sprejel papež Pij XI. 3000 španskih romarjev in je pri tej priliki imel zelo pomemben nagovor. Med drugim je rekel: Grdo se ravna s španskimi škofi in duhovniki, veliko cerkev je razrušenih in onečaščenih. Zadnji zakon proti cerkvi in redovom žali pravice cerkve in svobodo vesti v nasprotju z vsemi zakoni pravičnosti. Kljub temu pa ne smemo obupati in on je prepričan, da se bo špansko ljudstvo še bolj oklenilo svoje vere, ki je najdragocenejša dedščina očetov, ki je čast Španije in ki bo tudi Španijo rešila. Sv. oče je pozval španske katoličane, naj molijo, bdijo in delajo. Bdi je treba in paziti posebno, da nasprotniki cerkve ne premotijo tudi dobrih ljudi. Naj delajo! Delo pa mora biti disciplinirano, kajti v delu brez discipline se razprši vsa moč. Treba pa je delati pod vodstvom škofov in duhovščine, ki je v soglasju z najvišjim pastirjem v Rimu. Nato je papež svoj nagovor zaključil rekoč, da ne blagoslavlja samo kardinalov, škofov, duhovnikov in dobrih katoliških laikov Španije, ampak tudi one, ki cerkev preganjajo.

Nemčija

»Nemški lajšem gre svojo pot naprej. Minoli teden je berlinska vlada nenadoma zaprla mejo med Solnograško in Bavarsko. Prehod je bil dovoljen samo tistim, ki so imeli hitlerjevske legitimacije. — Gospodarski položaj Nemčije se vidno slabša. Država je ustavila vsa plačila v inozemstvo. Njene obveznosti napram drugim državam znašajo 16 mili-

jard mark. Francozi groze, da bodo, če bi Nemčija proglasila moratorij, tudi za Dawesovo posojilo, odpovedali trgovinsko pogodbo z Nemčijo in prenehali uvažati iz Nemčije. (Nemška zunanja trgovina s Francijo je bila za dve milijardi frankov aktivna.) Ameriški upniki pa groze, da bo v Ameriki zaplenjeno vse nemško premoženje, če bi Nemčija povsem ustavila plačevanje dolgov. — Angleški listi objavljajo razburljive vesti o namerah hitlerjevcev proti Avstriji. Veliko hitlerjevskih napadalnih čet je baje pripravljenih ob avstrijski meji za vpad v Avstrijo. Angleški listi zahtevajo vsled tega posredovanje velesil v Berlinu. Hitlerjevo glavno glasilo na to odgovarja, da se bo Nemčija uprla vsakemu poizkusu vmešavanja velesil v njene odnose z Avstrijo.

Anglija

s Svetovna gospodarska konferenca zbiruje v Londonu. Udeležuje se je 67 držav. Na konferenci je osem ministrskih predsednikov in nad sto ministrov. Vseh članov konferenice je okrog 2000. Konferenca bo trajala nad šest tednov in se bo bavila predvsem z gospodarskimi vprašanji. Konferenca bo ogromno veljala prizadete države. Če bodo uspehi primerni žrtvam, je seveda drugo vprašanje. Naj še omenimo zanimiv predlog turškega zastopnika Ruždi beja. Ta je predlagal, da se ves skriži in v tujino pobegli denar uporabi za javna dela v državah, katerim manjka gotovine. Seveda Ruždi bej ni in ne bo uspel, ker tudi nekaterim gospodom na konferenci ta sicer zelo pameten predlog ni povšeči.

Rusija

s Kaj pravijo o »sporazumu štirih« Rusi? Znani sovjetski politik Radek pojasnjuje sporazum štirih, to je nedavni dogovor med Anglijo, Francijo, Italijo in Nemčijo. Radek trdi med drugim, da je bil sporazum sklenjen iz strahu pred vojno. Anglija da hoče s tem sporazumom ustanoviti fronto proti Rusiji. Račun za sporazum bodo morali plačati vzhodni in južnovzhodni evropski narodi. Ni izključeno!

Amerika

s Plačajo in ne plačajo. Anglija je plačala Ameriki le 10% dne 15. junija zapadlega obroka vojnih dolgov in sicer v srebru. Isto stališče sta zavzeli tudi Turčija in Italija, dočim je Finska plačala. Jugoslavija in vse druge države so odklonile vsako plačilo, ker ne prejemajo vojne odškodnine. Skupno je prejel Amerika le 8% zapadlega zneska.

Drobne novice

Svetovna gospodarska konferenca v Londonu je otvoril angleški kralj Jurij; 2000 poslancev!

Nad en milijon katoličanov je v vzhodni Afriki.

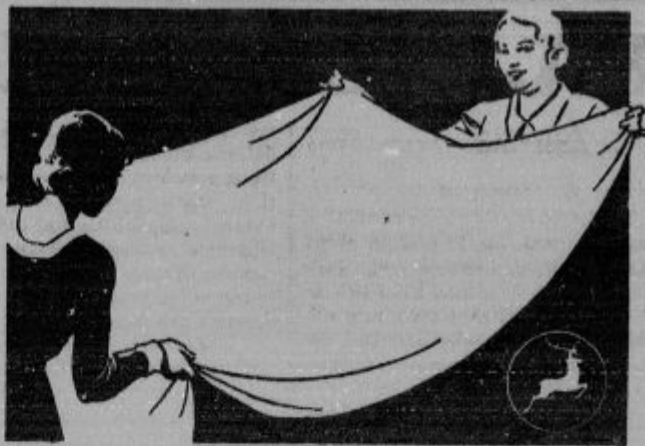
Nova Azanova španska vlada je frama-zonska kot prejšnja.

Nad eno tretjino milijarde je katoličanov na vsem svetu.

Posebno znamenje nosijo gluhi ljudje v Švici, da so varni v živahnem cestnem prometu.

Trinajst tisoč duš je prestopilo v l. 1932. v Angliji iz protestantske v katoliško vero, v Severni Ameriki pa 40.000.

Socialni demokratje iz rajha so preselili svoje glavno tajništvo v — Prago.

Kdor ga pozna, mu ostane zvest!

Že od nekdanj pomaga Schichtovo terpentinovo milo gospodinj! temeljito prati in vzdrževati v hiši red in čistoto.

Torej, Pazite prav posebno na izvorni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati ponarejenih mil.

SCHICHTOVO
TERPENTINOVNO MILO

.. ampak
poprej za
namakanje:
Ženska
hvala!

FRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

Ali hočeš biti Kristusov vojak?

Te dni smo čitali:

Biti Kristusov zvesti spremljevalec ni lahko. Gotovo ne danes. Naš čas gre mimo Kristusa. Nastopa proti njemu. Ščuvanje od vseh strani. Cela povodenj klevet. Kdor je med ljudsko maso, mora biti junak, sicer ne obsane. In svet nudi mnogo, mika, vabi. Strast mora goreti z vsem plamenom. Premagovanje je skoraj nad človeško težko.

In vendar gre! Duh moči, Sv. Duh, je prišel nad nas, ko smo klečali pred škofom naše cerkve in prejeli sveto birmo. Božji Duh je mazilil za vojake Kristuse in se naselil v naši duši.

Od tiste ure smo dolžni in sposobni, da Kristusa v svetu priznavamo. Da spoznavamo ojo vero. Da vero branimo. Da za cerkev delamo. Ne toliko zato, ker nas cerkev potrebuje. Ne, pač pa zato, ker smo bili maziljeni za vojake, ker je spoznavanje Kristusa naša sveta dolžnost.

Od tiste ure smo dolžni in sposobni, da Kristusa v svetu v življenjem priznavamo. Kristus mora živeti v nas. Tako moramo modernim poganom dokazati moč cerkve. Ti našim besedam ne verujejo, če ne vidijo za njimi krščanskega življenja. Na uho mi zvane

Nietzsche-jeve besede: »Če bi mi ti-le odrešenci tudi kot odrešenci živeli, pa bi veroval v njih Odrešenika.«

Po materinskem usmiljenju naše cerkve smo prejeli Svetega Duha. Prijatelji, nikar ne izženimo Sv. Duha iz sebe! Ne pozabimo nikdar, da nas je mazilil za vojake Kristusove! Še več! Z nežno ljubeznijo in z nezmotljivo voljo vtisnimo sebi in svetu Kristusov obraz. Le tako smo čast in slava svoje cerkve.

Kaj je denar

Denar je najmočnejši glas v človeškem življenju. Vada za ženitovanske ribiče. Kurjava za zabavo. Stvar, ki pretvarja slabe stvari v dobre in dobre v slabe. Najbolj učinkujoč predmet za možgane. Pospeševalec vsega drugega, izvzemši srečo. Potni list za povsod, izvzemši za nebesa. Nekaj, kar vsakdo z veseljem in odprto roko sprejme. Denar je najslabša rastlina za obdelovanje. Najboljši govoreči stroj. Stvar, katero iščejo žene tedaj, ko možje spijo. Prokletstvo za one, ki ga imajo, in huda šiba za vse, ki ga nimajo. Kar bogati ljudje ne potrebujejo, in reveži ne dobijo. Glavna žila trgovine. Protistrup bede. Jezik, katerega vsi razumemo, toda ne moremo vsi v tem jeziku občevati.

Posejilo Avstriji je odobrila — francoska vlada

KAJ JE NOVEGA

Zahvala

Upravi »Domoljuba«

Ljubljana

Vaših poslanih 1000 Din, ki sem jih prejel kot pomoč, ker sem pogorel, sem z veliko hvaležnostjo sprejel. Lahko si mislite, kako sem se jih razveselil, da imam vsaj za nekaj v prvi sili. Ni mi žal, da sem naročnik »Domoljuba«, čeprav imam tu na štajerskem tudi »Slov. Gospodarja«. Torej Bog povrni!

S spoštovanjem

Anton Korat p. d. Vidl
Trbojnje pri Vuzenici.

Osebnosti

d 90 letnico rojstva je obhajal 13. junija g. Anton Stare v Mengšu. Slavljenec si je pridobil veliko zaslug za cerkev in novo župnišče. Bog živi g. jubilarja še mnogo let!

d 80 let je dopolnil p. Bernard Polak, bivši dolgoletni križanski prior, ki živi sedaj kot upravitelj že 10 let v Ormožu, v redovni bolnišnici. Bog ga živi do skrajnih mej življenja!

d 75 let je dočkal te dni znani ljubljanski profesor g. Josip Tratnik. Naj živi še mnogo let!

d Iz ljubljanskega Marijanišča. Po smrti vodje blagopokojnega prelata Andreja Kalana je upravni svet Družbe sv. Vincencija začasno poveril upravo Marijanišča gg. podpredsedniku župniku F. Finžgarju in prof. dr. A. Levičniku. Vse prošnje za sprejem v dijaški konvikt Marijanišča, Poljanska 30, in v deško osnovno šolo naj se naslovijo na upravo Marijanišča kakor doslej. Kdor se pa osebno zglašuje, prošnjo za dijaški konvikt tudi lahko odda prefektu prof. A. Anžiču, za osnovno šolo pa prednici s. Hermine Resman. Prošnje naj se vložijo čimprej, najkasneje pa do 31. julija. Odgovor o sprejemu prejme vsakdo pisмено obenem z navodilom za sprejem. Prošnji je priložiti krstni list in zadnje spričevalo.

Domače novice

d Agrarna reforma. Te dni je sprejela narodna skupščina v Beogradu zakon o agrarni reformi. Zakonski osnutek mora odobriti še senat in kralj, nakar dobi poln oveljav. Po tem zakonu bodo prizadeta tudi cerkvena veleposestva, tako pravoslavna, kot katoliška. Od zadnjih pridejo v poštev zagrebška, dja-kovska in ljubljanska škofija.

d Okrog kmetijskega doma. Spremenljivo deževno, hladno vreme je povzročilo zastoj rasti pridelkov vsaj za 14 dni. Zato pa plevelj sili kmetovalca k neprestani pletvi. Krompirju grozi peronospora in ga bo treba škropiti z raztopino modre galice in apna. Na fizoletu se pojavlja rja, proti kateri je edino sredstvo to, da odstranimo napadene liste. Na njivah posejano peso razredčimo in oplevemo. Če imamo kako njivo prazno, jo na gost zasejemo s koruso za zeleno krmo v poletnem času. — Kositi moramo, čeprav nam vreme nagaja. Uporabiti vsako uro, da posušimo nekaj sena. Kosimo toliko naenkrat, kolikor moremo posušiti in spraviti. — Skrbimo za red in snago v hlevu in da bo živina čista in brez nadležnega mrčesa. Brez paše ni prave živinoreje. Vsaj

mlade plemenske živali naj bodo brezpogojno deležne planinske paše. — Po izvršeni košnji treba v sadovnjaku mlado sadno drevje okopati in očistiti plevela ter gnojiti z gnojico, v kateri raztopimo na 100 l 0.5 kg superfosfata. Gosenice in drugo golazen, ki objeda listje na sadnem drevju, zastrupimo z 1.5 odstotno tobakno milno brozgo, katero razpršimo po listju drevja s primerno škropilnico.

d Zanimiv poizkus je napravil Andrej Grilc v Cerkljah pri Kranju. Jeseni je posadil rž, po tri, štiri zrna v jamice, slabo peč narazen, na prostoru približno štiri in pol ara je posadil pol kilograma rži. Pred zimo je še rastlinice dvakrat osul in jih priščipnil. Zdaj ta rž s krepko rastjo, zdravo sivovršenjo barvo in z močnim klasejem že od daleč vzbuja pozornost in privablja občudovalce. Nekateri klasovi imajo več kot 21 cm dolžine.

Kodaj gre za zavarovanje potem edino ta domača slovenska

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA

v Ljubljani, nasproti glavnega koledvora

zavaruje: požar, vlom, nezgode, jantstvo, steklo, avtomobile, zvonove, življenje na vse možne načine in posmrtninsko zavarovanje. Karitas

Pojasnila dajejo zastopniki, ki so v vsaki fari, ali glavna pisarna v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 19

d S svojega potovanja po Jugoslaviji je prispel te dni v Ljubljano poljski književnik dr. Nittman. Ogledal si bo nekatere znamenitosti. Za Slovenijo je ves navdušen in pravi, da so spremljali Poljaki že v zgodovini vse narodne in kulturne boje Slovencev ter jih občudovali; posebno pa čutio z nami danes bolelost narodnega razkosanja, ko živi blizu pol milijona Slovencev v Italiji in Avstriji brez slehernih narodnih pravic. G. Nittman bo, če bo le utegnil, predaval v Ljubljani o poljski literaturi mladega in najmlajšega rodu. — Zelo smo hvaležni Poljakom, da čutio s Slovenci slovensko bolelost. Prosimo pa jih tudi ob tej priliki, naj olajšajo položaj in privoščijo vsaj nekaj svobode nesrečnim svojim bratom Ukrajincem.

„KARITAS“

nudi sledeče ugodnosti: 1. Sprejemnina samo 10 dinarjev. 2. Mesečni prispevki so stalno enaki. 3. Izplačilo cele zavarovane vsote je zajamčeno. 4. Zavarovanje se lahko odkupi ali spremeni v plačevanja prosto z znižano zavarovano vsoto. 5. Brezplačno sozavarovanje otrok. 6. Jamstva Din 45.000.000. Zahtevajte prospekt: »KARITAS«, Ljubljana, palača Vzajemne zavarovalnice.

d Kam pa letos? Na visoke gore, na plezalne ture? H kakemu toplemu jezeru radi vodnega športa? V interesantna mesta, ki se ponašajo z veliko prošlostjo v zgodovini ali na kako poučno potovanje skozi dražestno lepa mesteca? Vse to Vam nudi na edinstveno lep način Avstrija, dežela s tisoč gorskimi vrhovi, velikimi jezери in rekami, zgodovinskimi gradovi in mesti, ljubkimi, a obenem krasnimi. Niti enega dela v tej deželi ni, ki bi ne bil neizmerno privlačen, in kar je danes nad vse važno za vsakega inozemca, v Avstriji se dobi s skromnimi sredstvi prenočišče in mednarodno priznana oskrba. V vsej deželi vlada mir in vsaklo se potrudi, da tujca dostojno sprejme.

Zato obiščite tudi letos Avstrijo in zadovoljni se boste vrnili.

d Okrog 100 češkoslovaških častnikov je došlo v Maribor. Odtod obiščejo razne kraje v naši državi.

d Okrog 90.000 ljudi je obiskalo letošnji ljubljanski velesjem. Lep uspeh ob težki krizi in neprestanem deževju.

d Glavna zaloga tobaka v Ljubljani je v rokah »Vrbaske banke«. Tam gospodje menda ne razumejo slovenščine, zakaj pišejo vsi samo v cirilici. Trafikanti dobivajo tiskovine v cirilici in v srbsčini. Ustava, je napravila slovenščino v državni jezik. Slovenci pokade letno stotine milijonov, zato pač lahko zahtevajo, nakup tobaka v slovenščini. Nad trafikami v Sloveniji naj napravi monopolna uprava slovenske napise, da bomo vedeli, kje se prodaja tobak, ker je sedaj povsod napisano »prodaja duvanov«. (»Slovenija« 9. VI.)

d 50 let je minulo odkar je bila posvečena cerkev presv. Srca Jezusovega v Ljubljani. Ob tej priliki se vrši v tej hiši božji od petka do nedelje (23. do 25. junija) slovesna jubilejna tridnevna.

d Občinske volitve po novem občinskem redu se bodo baje vršile v moravski in vardarski banovini dne 30. junija. V vseh drugih banovinah bodo občinske volitve baje na jesen.

d Triletni fantek zgubljen in najden. Dne 10. junija so šli otroci na Studencu pri Sevnici v gozd po jagode. Med njimi je bil tudi otrok Tomazina Jožeta. Otroci so fantička napodili iz gozda domov, sami so se vrnili šele opoldne. Tomazinovega fantka pa ni bilo nikjer. S strahom so starši poklicali na pomoč gasilno društvo, ki je takoj pričelo iskati. Med iskanjem so padale velike plohe dežja. Šele po dvanajdnem napornem iskanju se je posrečilo izslediti otroka v nekem grmovju. Našli so ga prav tisti otroci, ki so ga bili izgubili.

d 4099 ljudsko-šolskih otrok v 121 razredih je bilo v preteklem šolskem letu 1932-33 v Ljubljani.

d 5.33 kg je tehtal roj, ki ga je imel te dni g. župnik Anton Jerman na Radovici. Nekaj posebnega!

d V ugodnostno potniško tarifo pridejo vsled ministrske odobritve še sledeča zračna kopališča: Zlatibor, Divčibare, Delnice, Fužine, Skrad, Pale, Kranjska gora, Dovje, Rateče-Planica, Kamnik, Jezersko, Kastel-Sučurac.

d Nič ni tako skrito... Oni petek je bila prva obsodba potnega sluga zaradi tatvine potnišnih pisem. Pred ljubljanskim malim senatom je bil obsojen na 2 meseca strogega zapora še drugi potniški sluga, ker si je prilastil več pisem in iz enega vzel 2 kovača. Tatvine so se vršile v vozovih na vseh železniških progah. Proti koncu januarja letos pa sta bila prijeta dva poštna služitelja, ker so jima nastavili past. Zaradi 2 kovačev sta ob službo in še zaprta po vrhu.

d Večja skupina bolgarskih inženirjev je obiskala pretekli teden Ljubljano in še nekatere druge slovenske kraje. Bolgari so bili povsod prijateljsko sprejeti. Slovenci in bolgarski govorniki so poudarjali nujno potrebo iskrenega prijateljskega sporazuma med vsemi jugoslovanskimi narodi.

d Zahteve zasebnih in trgovskih nameščencev, ki so te dni zborovali v ljubljanskem Rokodelskem domu so med drugim sledeče: 1. Društvo združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije zahteva, da se čimprej izvede obvezno pokojninsko zavarovanje tudi za vse trgovske nameščence Slovenije, ki

Javna zahvala.

Ne morem se dovolj zahvaliti Vašemu zavarovalništvu za kulantno oskrbo pogorelega nopolna in takojšnje izplačilo odškodnine kljub tem, da premije še nisem plačal.

Prilagam ta naš domači in kulanten zavod vas komur.

Marija Podobnik, Črauf.

naj se zavarujejo pri Pokojninskem zavodu za nameščenice v Ljubljani z vsemi pravicami veljavne zakona o pokojninskem zavarovanju nameščenic. 2. Da se spremeni § 11. zakona o pokojninskem zavarovanju nameščenic v tem smislu, da pridobijo zavarovanci pravico do starostne rente že po 35 letih zavarovanja. — Kaj pa slovenski kmetje? Ali nimajo nobenih zahtev, ker tako lepo in ponižno molče?

d Matura na škof. gimnaziji v St. Vidu je bila končana 17. junija. 28 dijakov je napravilo zrelostni izpit uspešno, štirje ga bodo morali pa ponavljati in sicer dva jeseni, dva pa drugo leto.

d Zborovanje gostilničarjev iz cele Slovenije se je vršilo v torek 13. junija v Mikličevi dvorani v Ljubljani. Razpravljali so o svojih stanovskih križih in težavah. Poudarjali so, da nimajo prijateljev tudi ne med tistimi, za katere so se doslej vedno zavzemali, zato pojdejo odslej po svojih potih. Gospodje gostilničarji bodo le sebi koristili, ako bodo v bodoče res ubirali bolj samostojne korake.

d Sprejem v salesijanski dijaški dom Martinišče v Murški Soboti. Sprejemajo se zdravi, nadarjeni dečki, ki obiskujejo državno realno gimnazijo v Murški Soboti. Gojenci imajo v zavodu vso oskrbo, dobro versko vzgojo in pomoč v učenju. Goji se tudi petje in godba. Zavod ima zračne učilnice in spalnice, gledališče, igrišče in kopališče. Letna oskrbovalnina je razmeroma nizka. — Sprejemni izpiti za 1. razred se bodo vršili na tukajšnji drž. realni gimnaziji letos 30. junija in 1. julija. Prošnje za te izpite pa je treba vložiti od 20. do 29. junija. Kdor želi biti sprejet v dijaški dom Martinišče kot prvošolec, naj pride v M. Sobotu že 26. junija. Prinese naj s seboj zadnje šolsko izpričevalo in krstni list.

Iz naše prestolice

d Narodna skupščina je sprejela zakon o gasilcih. — Poslanec Pavlič je vzel v zaščito naše šofe, ki jih je v govoru napadel poslanec Dobrovoljac. — Tudi belgrajski senat zboruje. Izvolili so odbor za proučevanje zakonskega osnutka o spremembah in dopolnitvah zakona o agrarni reformi, ki ga je skupščina že sprejela.

d Smola našega šolskega parnika. Šolska ladja »Jadran«, ki jo je darovala jugoslovanski vojni mornarici »Jadranska straža«, je trčila pri Borkumu v Severnem morju z nekim angleškim parnikom. Potrebna bodo večja popravila.

d Slovence sramoti neki časnikar v belgrajskem časopisu »Pravda«. Piše pa tako debele laži, da je vse to že res preveč. In to ne šele prvič! Toliko nam priporočajo naj bomo »složni in strpljivi«, v Belgradu pa par velikih časopisov blati Slovence in nihče tem časopisom ne pove, da je škodljivo njihovo delo.

d Na belgrajsko pravno fakulteto sta sprejeta pregnana nemška žida Hans Kelsen, bivši profesor za državno pravo v Kölnu, in Emil Lederer, bivši profesor za narodno gospodarstvo na vseučilišču v Berlinu.

d Sodišče za zaščito države v Belgradu je izrekli razsodbo proti Djordju Jovanoviču in tovarišem komunistom. Sodišče za zaščito države je spoznalo krive Jovanoviča Djordja, Mi-

troviča Stevana in Vukoviča Radovana ter jih obsodilo prvega na 3 leta strogega zapora, ostala dva pa na 18 mesecev strogega zapora. Obsojencem se vračuna prestani preiskovalni zapor. Obtožence Popoviča Konstantina, Rajkoviča Dimitrija in dr. Markoviča Šimo je sodišče oprostil od obtožbe.

Med brati Hrvati

d V Zagrebu je umrl dr. Djuro Ljubič, urednik »Hrvatske straže«. Pokopali so ga v njegovem rojstnem kraju na otoku Hvaru. Vnetemu katoliškemu časnikašu bodi Gospod najboljši plačnik!

d Blagoslovili so te dni največje orglje v Jugoslaviji. Osjek se ponša z njimi.

d Mednarodna zveza odvetnikov bo imela v septembru svoj letošnji kongres v Dubrovniku.

Žgubljen

je ta zob, če ga takoj ne zalijemo. Ostanek jedi se je zajedel med zobe, ustvarja se mlečna kislina in razkrajja zobno sklenino. Posledica tega je majhna luknjica. Dnevna nega s Chlorodont zobno pasto štiti zobe pred prezgodnjim razpadanjem, ohranjuje jih zdrave in dela sijajne bele.

Tuba Din, 8.—, velika tuba Din, 13.—.

d Jodirana sol. Radi goljšavosti so stavili v vsem Medmurju v promet jodirano sol. V tej soli je sicer malo joda, vendar dovolj, da se goljšavost prepreči, oziroma omeji. Doslej je bila jodirana sol pod imenom »Vollsalz« v prometu v Avstriji, Švici, Nemčiji in Italiji. Zdaj je tudi Jugoslavija kupila v Avstriji 50 vagonov jodirane soli, ki se bo prodajala v okrajih Prelog, Čakovac, Varaždin, Lutbrek in Pregrad. Cena jodirane soli je 3.50 Din za kilogram.

d Prvi del angleške vojne mornarice pride 29. junija v Dubrovnik. Drugi del priplove enkrat do 5. avgusta.

Nesreče

d Požari. Ostreše in kar je bilo na podstrešju je uničil požar posestniku Podobniku na Črnučah. — Med gasilsko veselico je pogorel v Konjicah Ogorečev kozolec. — Precej škode je napravil nastali ogenj v tovarni inž. Pennaga v Mariboru. — V Hošnici pri Laporju je uničil požar domačijo posestnika Strmška. — Strela je udarila v hišo posestnika Janeza Petroviča na Mastnem vrhu nad Ptujem. Zgorelo je tudi gospodarsko poslopje s hlevom. — Strela je vžgala del tovarne za vrvi v Grosuplju. — Ogenj je izbruhnil v gospodarskem posloplju Alojzija Zupančiča v Velikem Gabru.

d Ko je popravljal puško, se je sprožila in naboj je šel skozi srce 28 letnemu kolaškemu mojstru Cajnu Vladku iz Gaberja pri Celju.

IGNACIJ NAROBE, TAPETNIK, GOSPOSVRVSKA CESTA STEV. 16 (PRI LEVU).

d Moškega z razbito glavo so našli kmetje pri Dobrnič. Ugotovili so, da je 32 letni kmet Feliks iz Podlippe obč. Ajdovec. Dognali so, da gre za nesrečo ne za zločin.

d Ležal je na tleh zalet od strele. 27 letni Fran Nunčič iz Jazbine pri Smarju pri Jelšah se je pripeljal skupaj s svojim svakom v Maribor po opravkih. Vozila sta se s kolesom ter se večeraj dopoldne vračala iz Maribora proti domu. Na povratku ju je takoj pri Teznu ujela huda nevihta, ki se je nenadno razbesnela nad Mariborom in okolico. Oba kolesarja sta pospešila vožnjo, da uideata dežju in nevihti, v hipu blisk in tresk, Nunčič je ležal na tleh zalet od strele mrtve. Njegovega svaka je odpahnilo v stran, ostal pa je brez poškodb.

d Strela je usmrtila mlado Karbovo gospodinjo na Kamenščaku pri Ljutomeru. Na mestu mrtva.

d Še dve žrtvi strele. V Zilji pri Črnomlju so oče, mati in hčerka okopavali na njivi koruzo. Udari strela: nič omanjena, oče in mati mrtva.

d Strela je udarila v ljudsko šolo in v poslopje okrajnega sodišča na Vranskem. Ni napravila škode, ker imate obe poslopji strelovod.

d Zrtev zavratalega napada je postal Kocjan Janez, bajtar v Zagradu pri Skočjanu. Je podlegel poškodb.

d V Dravi pri Ptujju so našli 26 letnega zidarja Ivana Poliča od Sv. Barbare v Slov. Goricah. Utopil je pred 14 dnevi v Dravi, ko je plaval za čolnom.

Novi grobovi

d V Hrastniku je umrl rudniški delovodja Franc Kristofič. — Na Viču so pokopali dimnikarskega mojstra Franca Vrhovca. — V Spodnjem Kašlju je odšel v večnost trgovec in posestnik g. Ivan Snoj. — V Kranju je umrl 78 letni posestnik Anton Engelman. — Na Stari Vrhnikih je mirno zaspal v Gospodu 37 letni Pavel Čelešnik. — V Vojniku so pokopali 65 letnega posestnika Antona Fidlerja. V njegovih hiši ni bilo prostora za protiveške ali versko-mlačne časopise in knjige. — V St. Rupertu so položili v gomilo Rozo grofico Barbo pl. Waxenstein. — Na Skaručni je zapustil ta svet posestnik in gostilničar Jernej Vode. — Na Studencu je izdihnil 76 letni posestnik Ivan Keber. V Račah sta v dobi treh tednov umrli v družini Biedefeld 22 letna hčerka Micica in 19 letna Režika. — V Celju so položili v rodbinsko grobnico soprogo pekovega mojstra Rozo Kirbisel. — V Ljubljani so umrli: bivši tapetniški mojster Karel Dostal, stric g. ravnatelja knezoškofijske pisarne, 85 letna Frančiška Černe. Naj počivajo v miru! Preostale tolaži Bog!

Razno

d Pevska zveza sporoča: Priglasje za cerkveni koncert dne 30. julija še sprejemamo, toda samo še ta teden je čas. Nekaterih zborov še pogrešamo med priglasenimi. Gg. pevovodje prosimo, naj z vajami pohite, da bomo mogli v drugi polovici julija pričeti s skupnimi vajami. — Ljudsko petje pri biserni sveti maši g. nadškofa dr. Jegliča naj bo nad vse veličastno! Zato treba, da se pesmi vsi udeleženci dobro nauče. Peli bomo za vstop: Kraljevo znamenje križ stoji, pri darovanju: Rihar, Srce Marijino in po povzdigovanju: Vavken, K Tebi, Jezus ljubeznivi. Te pesmi so v Ljudski pesmarici. Po

Prva slika o bombnih atentatih na Dunaju. V trgovino židovskega zlatarja v Meidlingu so vrgli hitlerjevci bombo. Pri tem sta bili ubiti dve osebi in nekaj ranjenih. Na sliki opaziš ministra za javno varnost majorja Feyja, ki se razgovarja s policijskim predsednikom dr. Seydlom.

Dr. Rintelen, deželni glavar Štajerske, na katerega so hitlerjevci izvršili bombni atentat. Dr. Rintelen je ostal nepoškodovan. Na desni dr. Steidle, vođa tirolskega Heimwehra in policijski nadzornik v Tirolsko. Nanj so streljali v Innsbrodu in ga rani v desno roko.

Krojači avstrijske armade so zdaj silno zaposleni, ker je Dollfusova vlada odredila, naj se izmenja uniforma v vsej armadi. Avstrijski vojak naj nosi zopet staro cesarsko uniformo.

Londonski kipar C. S. Jagger izpopolnjuje model za ogromen kip »Kristus-kralj«, ki bo krasil novo katedralo v Liverpoolu. To bo najvišji Kristusov kip na svetu. Ponoči bo razsvetljen, da bo kazal pot ladjam na morju.

Čebelarju g. Ivanu Bučarju z Lanišč nad skodeljico je v nedeljo, 11. junija sedel lep roj kat na roko. Niti ena čebela ga ni pičila.

Tri angleška letala na vajah delajo umetno meglo, da bi z njo zakrila važne naprave in stavbe napadnega mesta pred sovražnikom.

Angleški kralj Jurij bere otvoritveni govor na gospodarski konferenci.

V vsako hišo Domoljuba!

Japonski delegat pri svetovni gospodarski konferenci v Londonu. Menda je res najbolj pametno naredil, da je zaspal...

zavživanju bo pa na vrsti znana ljudska pesem: Angel Gospodov, ki jo je priredil dr. Kimovec za ljudsko petje in se dobe note za 2 Din pri Jugoslav. knjigarni. Zveza bo poskrbela vsakemu priglasenemu zboru za 1 izvod pesmi. Besedilo pesmi bo razpošiljala pisarna Katol. akcije. Naročajte pri njej. Za sklep bomo peli Povsod Boga. — Pevski tečaj se bo vršil za pevovodje v št. Vidu nad Ljubljano v škof. zavodih od 3. do 5. julija. Hrano in stanovanje bo plačala vsem udeležencem Pev. zveza. Tečaja naj se udeležijo prav vsi oni pevovodje, ki žele sodelovati v zboru pevovodij pri slavnostnem koncertu dne 29. julija, in vsi vodje onih zborov, ki bodo sodelovali pri velikem koncertu na Stadionu. Sporočite pa takoj vsi odboru udeležbo. — Odbor.

d V nedeljo 25. junija bo v Kamniku evharističen shod za Kamnik in sosednje župnije. Ob 9 bodo v štirih cerkvah, in sicer v župni cerkvi, na Zalah, v samostanski cerkvi in na Malem gradu evharistični govori za posamezne stanove, ob 10. na Velikem trgu sv. maša, po svetitev presv. Srca Jezusovemu in slovesna procesija. Naj ta slovesnost prinese obilnega trajnega sadu za povzdigo verskega in duhovnega življenja.

d Duhovne vaje za gospodične se bodo pričele v Domu Brezmadežne 4. julija zvečer (ne 1. julija, kakor je bilo v »Bogoljubu« pomotoma objavljeno). Končale se bodo v soboto, 8. julija. Za gospo od 15. do 19. julija. Pišite na naslov: Dom Brezmadežne, Mala Loka pri Ihanu, p. Domžale.

d »Ljudska samopomoč« v Mariboru je imela v nedeljo, dne 11. t. m. v Gambrinovi dvorani svoj redni letni občni zbor, ki je bil izredno dobro obiskan, znak velikega zanimanja za to važno socialno institucijo. Občni zbor je vodil njen načelnik g. notar dr. Sorli, ki je v uvodu orisal trud in skrb radi novih pravil, ki bodo potrebna na zahtevo oblasti. Tajniško poročilo je

Avstrija

zemlja lepote
in nizkih cen

Vas vabi!

Zgodovinska mesta / Sredogorje in
planine / Obalna kopališča / Zdravilni vrelci / Termalna kopališča /
Žične železnice

Izvanredni popusti na vožnji!
INFORMACIJE:

„PUTNIK“, društvo za tujski promet, Ljubljana, vse njegove podružnice, kakor tudi vsi večji potovalni uradi

podal tajnik g. F. Zinauer, ki je omenil, da slavi letos Ljudska samopomoč svojo petletnico. V tem razdobju je narasla v mogočno institucijo, ki je imela koncem lanskega leta 37.222 članov in je izplačala 6.960.292 Din na podporah. Umrlijost je znašala pri članih pod 50 let 3,6%, pri starejših do 8,52%, povprečna umrljivost iz vseh oddelkov znaša 5,04%. Blagajnik g. F. Leskover je poročal o blagajniškem prometu, ki je znašal lansko leto okoli 22 milijonov, in o bilanci, ki izkazuje Din 1.166.669,71 aktiv. Društveno premoženje se je od prejšnje bilance zvišalo na 160.000 Din. Posebno

burna je bila razprava o novih pravilih, ki se morajo sestaviti na zahtevo oblasti. Člani so ogorčeno protestirali proti previsokim mesečnim prispevkom, ki so pač potrebni za zavarovalnice, ki morajo svoj delniški kapital obrestovati, ne pa za dobrodelna društva ozir. pom. blagajne, ki ne rabijo dividend. K sklepu je blagajnik pozval člane naj ostanejo zvesti svoji Ljudski samopomoči, da bo mogla izvrševati še naprej svoje idealno delo. — Občni zbor je pooblastil odbor, da naj nadaljuje svoje delo za končno ureditev zavoda v obojestransko zadovoljstvo.

RAZNO

Uspešno sredstvo proti panikam v bankah. »Union Savings Bank« v Davenportu je prišla na novo misel, kako se da obvarovati v kritičnih časih banko pred navalom ljudi, ki hočejo dvigniti svoje vloge. Banka je najela odlični orkester, ki igra v poslovnih prostorih samo vesele in koražne skladbe, izvrstni govorniki pa prigovarjajo nestrpnim in preplašenim ljudem, naj ostanejo mirni. Pravijo, da se je ta pomirjevalni način prav dobro obnesel.

Nov kemični element odkrit. Iz Ithake (New York) prihaja zanimiva vest, da je profesor dr. Jakob Papiss odkril nov kemični element, Dr. Papiss je vodja Baker-laboratorija in specialist za spektroskopijo. Novodkriti element predstavlja najtežji snov, kar jih je znanih. Po mnenju dr. Papissa spada novi element v skupino radioaktivnih elementov.

Učena papiga. Italijan Abella v Njujorku ima jako dobro izučeno papigo, ki zna na vprašanja odgovoriti 75 besed.

Kaša ne more nikdar zatistiti oči, ker nima trenalnice.

Avg. Senoa:

BARON IVICA

„Udaj se! zakriči brkati Madjar in surovo zakolne. Toda jaz nisem v svoji besnosti videl ničesar, razen svoje neveste. Divji kot zver zagrabilam za svojo kratko sabljo in zamahnem. Huzar se zaletel vame in mi izbilje sabljo iz rok. Planejo po meni, me uklenejo, vržejo na voz iz bližnje vasi in hajdi nazaj v mesto. Plakal sem, gospod moj, zvezan na vozu, plakal kot otrok, tiho in mirno, ne meneč se za to, kar me je čakalo, temveč le obupan, ker nisem mogel domov — domov k svoji nevesti.

Najprej so mi zdravili rano. Dolgo je trajalo to. Rana se je vnela in lotila se me je še mrzlca. Končno sem ozdravel; ah, boljše bi bilo, če bi umrl — Bog mi odpusti ta greh. Ko sem lahko vstal, so me odvedli iz bolnišnice in peljali v zapore, kjer so me izročili vojnemu sodišču. Jaz sem jim povedal vse, kako je bilo, kaj me peče, kakšna je moja pravica in kakšna krivica se mi godi. Auditor je poslušal, narednik pisal in pisal, profos gledal in gledal, a končno je začel listati auditor po debeli knjigi — po zakonu, zakon pa nima srca. Obsodili so me. Teči sem moral skozi tri sto palic, desetkrat gori in desetkrat doli, torej na smrt. No, ker sem bil pa ranjen, ker sem bil pošten, junak in sem kape-tanu rešil življenje, so mi prisodili petnajst let ječe. Petnajst let! Zazeblo me je. Zakaj me niso raje izžibali do smrti? In zopet so me ukovali v železje, vrgli na voz in me odpeljali v trdnjavo. Bil sem kot kamen. Nisem vprašal več ali je noč ali dan, ali je zima ali poletje. Postal sem top, gospod moj, top kot tale hlod. Zaprli so me v Mantovi. Dan je mineval za dnevom, mesec za mesecem,

leto za letom, jaz sem pa kopal nasipe, jedel črni kruh, vlačil za seboj težke verige. Večkrat so me pekile rane na nogah, toda ena me je žgala vedno, brez prestanka. Tu, kjer nosimo srce, mi je bilo, kot bi mi tičal kos razbeljenega železa. O svojcih nisem slišal ničesar, kako tudi? Samo ptice so prihajale od zunaj v trdnjavo, morda celo iz našega kraja, toda neumne ptice ne znajo govoriti.

Končno so se Italijani uprli našemu cesarju, okrog trdnjave sem slišal prasketati puške in karteče. Nisem se menil za vse to. Kaj me je tudi brigalo? Samo kadar sem zaslišal zvoce, mi je zadržala vsa duša. No, pa kaj vam pripovedujem vse to kakor ženska? Bilo je vedno enako, v kazematah je bilo slabše kot v grobu, mnogo slabše, kajti v grobu imaš vsaj mir. Tako sem preživel sedem let, imel sem jih še osem. Okrog srca se mi je že zarasla trda skorja. Nekega dne so nas zbrali vse na nekakem trgu v trdnjavi. Bilo je popoldne. Pride po-veljnik v paradi in prebere cesarsko pismo ali kaj. Tudi meni so odpustili ostalih osem let. Ali se vam je kdaj sanjalo, gospod, da padate z visokega stolpa ali da se odpira zemlja pod vami in da padate v vodo. Glejte, tako je bilo tudi meni tisti trenutek. Potegnil sem dvakrat, trikrat z roko čez oči. Ničesar nisem vedel. Vesel sem bil in žalosten, bal sem se in kri mi je rinila v glavo. Dobil sem maršruto za Zagreb in res sem odšel z nekim transportom proti domu. Sneli so mi okove in vzeli sivo obleko kaznjencev ter mi dali star vojaški plašč, staro kapo in hajdi na pot. Dolgo smo se vozili, dolgo. Tedaj se še nismo vozili z vlakom, kakor danes. Prispeli smo v našo deželo. Ko sem zagledal na Sotli naše hiše, ko sem zaslišal naše piščali in videl naše ženske pod belimi pečami in kmete z opankami in rdečimi torbami, mi je bilo, kakor da bi se bil prebudil iz dolgega, dolgega spanja — in v oči so mi stopile solze. Peljali smo se skozi Črnomerce. Jaz sem potegnil kapo na oči. Tam je stal Vukovičev dom, pred njim pa

PO DOMOVINI

Novice.

(Gorje pri Bledu.)

Ko se je vračal od otvoritve Sokolskega doma na Koprivniku, se je smrtno ponesrečil Zima Anton. Zgrešil je stezo, padel čez skale in se ubil. Našli so ga šele čez teden. Kakor je ugotovil zdravnik, je moral umreti vsled posledice padca šele čez nekaj dni. — Kat. bralno društvo je zopet oživelo. Pri procesiji Sv. Resnjega Telesa je po skoraj 4 mesečnem počitku zopet javno nastopilo. Knjižnica posluje zopet po starem redu naprej. Članom je priporočamo, pristopiti pa lahko tudi vsak, kogar veseli kat. prosvetno delo.

Gospodarske vesti

(Sotica nad Škofjo Loko)

Doslej smo že nekoliko izhajali, letos pa nas je obiskala beda. Brezposelnih pri nas ni, ker gredina iskati kruha v svet. Imamo pa polno družin, brez vsakega dohodka. Skopa naša zemlja jih ne more preživeti. Obrtniki vračajo svoje obrtne pravice, ker ni ne dela ne denarja za davke. Občina dobi vsaših moko ali koruzo, a kaj pomaga siromaku, ko je treba. Čeprav po znižani ceni, tudi to takoj plačati. Tako kupijo lahko cenejša živila le oni, ki imajo še denar, najprej pa stradajo kljub tej pomoči. Prosimo občino, naj v bodoče počaka pri revnih vsaj kak teden, da bodo mogli spraviti skupaj denar za živila. — Dež pada dan za dnem. Tudi hladno je še vedno, kakor bi bili v aprilu. Hudi časi so; kdaj se bo obrnilo?

Gradimo

(Vače)

V našem trgu in okolici je stavbeno gibanje kaj povojno in to kljub denarni krizi. Kako Vače napredujejo, sicer malokoga zanima, vendar pa je prav, da se ome pozabi. Zboljšala sta svoje domove trgovca Mrva in gostilničar Zarnik. Razveseljiv je korak g. Zupančiča v Bukovici. Zgradil

si je kološji hlev večjega obsega, da bi mu bila kološjereja, ako ne glavni, pa vsaj postranski vir dohodkov. Slivna se je vrgla na gnojšča in gnojnične jame. V letošnjo slavno sezono spada pa tudi postavitev cerkvene dvorane. Vače doslej ni imelo razen cerkve, večjega prostora. Temu je skušal od pomoči g. Zupanik, ki je pustil postaviti na župnijskem svetu lično dvorano z odrom. Dvorana je skoraj gotova ter se s slovesno otvorila sv. Petra in Pavla popoldne. Slovesnost z zanimivim sporedom obetajo že sedaj posetiti mnogi ljubitelji poštene zabave iz domače kakor tudi iz sosednjih župnij.

(Koncert.

(Žiri.)

V nedeljo 25. junija ob 3. priredi cerkveni pevski zbor iz Žirov koncert v Lučnah. Na sporedu je več lepih pesmi, ki jih na deželi le redko pojo. Vabimo vse prijatelje iz Poljanske doline na izlet v Lučnje.

Strela, toča in izletniki

(Breznica nad Škofjo Loko)

Preteklo soboto je udarila strela v tukajšnjo podružnično cerkev sv. Lovrenca in mežnarjevo hišo, vendar k sreči ni zanetila ognja. — Zatem se je usula precej debela toča, ki je precej občutno poškodovala žito in sadno drevje. — Opomnili bi tudi nedeljske izletnike, ki hodijo na Ljubnik, da bi se malo dostojneje obnašali in nam pustili sadno drevje v miru.

† Anton Skubic.

(Šmarje pri Ljubljani.)

V soboto smo položili k večnemu počitku učenca IV. razreda osnovne šole, Antona Skubica z Gor. Blata. V ljubljanski bolnišnici so spoznali, da je neozdravljiv; imel je vnetje možganske snovi. Na praznik sv. Resnjega Telesa ga je Vsemogočni poklical k Sebi. Pogreba so se udeležili tudi šolski otroci s predstojniki ter so se od svojega dragega součence poslovili z molitvijo in ganljivo pesmijo

»Gozdiš je že zelen.« Rošen si, dragi Anton te solz, ne doline, mi se te bomo pa vedno spominjali, svojih molitvah!

Gasilno društvo.

(Jablanška dolina.)

Gasilno društvo jablanške doline je postavilo svoj dom in skupilo motorno brizgalno. Da poplata še ostane dolga, je 11. t. m. priredilo lepo veselico. Vsem, ki so k temu pripomogli, se najlepše zahvaljujemo, predvsem Kmetijski zadrugi v Smartnem, ki je dala lepe dobrote. Ker je pri tej priliki nastala neljuba pomoč in znotraj gleda dobrot, češ da je v zavrtku bilo kamenje, kar ni bilo res, so radi tega nesporeda prišle v javnost vesti, da so dobroti bili slabi. Zato to resnično ljubo najjasnjemo, da ne bi valed tega trpel ugled zadrugi in njenega poslovedja. — Odbor.

Novice

(Primskovo pri Litiji)

Smrt je bila nekaj tednov na oddihu. Pa an je zopet vrnila v naše kraje. Na Gornjem vrhu se je oglasila pri Zupančičevih. Najstarejši sin Anton je že delj časa bolehal na jetiki, 14. junija pa je za vedno zatisnil oči, star komaj 25 let. Sveti naj mu večna luč. — Na Telovo se je oglasil uzmovij v Sevnem pri Glihovi. Vzel je še nov povranik, hlače, nekaj perila in 2 kg sladkorja. Sledu ni za njim. Ljudje si ne upajo več zapustiti doma. Sodnija takšne prestopke premilo kaznuje.

Obrekovalcem

(Tržiče)

Ne iz bojaželjnosti, marveč radi resnice pisemo te vrstice. Gre za bivšega župana in oblasnega poslanca Franceta Kobala. Nekaj njegovih strastnih nasprotnikov je začelo trostiti po občini velikanske laži, koliko je ogoljufal občino in spravil v svoj žep na tisoče. Gosp. Kobal je poštenjak od nog do glave, ves čas svojega dovetnega županovanja je delal le za blagor občine, žrtvoval do mala vse svoje moči, čas in tudi marsikak dinar le za občinski blagor in vemo gotovo, da niti ene pare ni šlo iz občinske blagajne v njegov žep po krivici ali goljufiji. Kar je delal, je delal očitno in

kamenita klop kakor nekoč, toda iz hiše nisem slišal glasu, nisem ugledal živih lic — zalile so me solze.

„Jagica, Jagica!“ sem si mislil, „tvoja ivanščica te ni varala.“

Prišli smo do Sv. Duha. Glej cerkev, glej očetov grob, glej — tudi naša hiša in ob poti znamenje. Hotel sem že skočiti z voza, toda hitro sem potegnil plašč čez glavo, da bi ničesar ne videl.

Izročili so me na magistratu.

„Ivo Krušič, kaznjence iz dvanajste čete, pomiloščen, iz Mantove,“ pravi korporal in odide.

Stari pisar z velikim rdečim nosom popravi očala in me pogleda izpod čela, rekoč:

„Lepo blago, hvala Bogu, en potepuh več; zakaj, za vraga, te ni v Mantovi pobrala kolera. Odidi domov, a pazi se; ne kradi in ne ropaj: batine so pri nas poceni in tudi vrv ni draga.“

Stisnil sem zobe in molčal, kajti sicer bi ga ubil. Odšel sem proti domu. Ko bi vedeli, kako težka mi je bila ta pot, kakor bi imel železne podplate. Kaj bo, kaj bo? Deset let, to ni šala. Kako je z Nikom? In z Jelico? In kaj z ma — materjo? Kaj dela Jagica? Omožila se je, seveda, omožila. Krenil sem k cerkvi sv. Duha. Stara kot nekoč. V bližini je stala stara koliba, vanjo sem še kot deček urezal z nožičem svoje ime. Koliba se podira, a moje ime je še vedno dobro vidno. Odšel sem na pokopališče, da obiščem očeta. Našel sem grob — brez križa. Kaj so vsi pozabili nate, oče moj — vsi? Sedel sem na grob in ruval plevel. Toda glej, ob njem sta še dva sveža groba, dva križa, izprana od dežja, vendar še precej nova. Kdo leži tu? Kdo? To me je silno mučilo. Vstanem in odhitim na svoj dom. Na dvorišču ne najdem nikogar. Hotel sem stopiti v hišo, a tedaj se prikaže na pragu mlad, koščen kmet — Rok.

„Kdo si? Kaj hočeš?“ me ostro vpraša. „V tej hiši ni ničesar.“

„Jaz? Jaz sem Ivan Krušič, sin starega Krušiča.“

Rok se prime za vrata in prebledi kot zid.

„Ti?“ pravi hripavo. „Odkod prihajaš?“

„Iz Italije, iz trdnjave. Pojdva v hišo.“

Rok se je nekam obotavljal, končno pa vendarle odide in jaz za njim. Nikogar ne najdem v sobi.

„Kje je Niko?“ vprašam začuden.

„Nekje zunaj,“ odvrne Rok zmeden.

„In Jelica?“

„Omožila se je s Celiničem, doli ob cesti.“

„A mati?“

„Umrla je, pred štirimi leti; a lani tudi moj oče Jernej.“

„A — a Jagica?“

„Omožila se je že drugič v Zagorje.“

Oba sva nekaj časa molčala.

„Kako se ti je godilo?“ me vpraša Rok v zadregi.

„Prinesli mi jedi in pijačo, potem bi se pa rad vlegel. Truden sem. Jutri bova govorila naprej.“

Neka ženska mi prinese žgancev in vina. Gledala me je postrani.

„Jej, pij, Ivica!“ pravi Rok. „Grem po opravkih, a ti, Mara, pripravi mi posteljo v čumnati.“

Nato odide in se ne vrne več. Jaz sem se najedel in napil, potem pa legel — po desetih letih — in trdno zaspal. Od dolge poti sem bil ves zbit.

Drugega jutra pridem že zarana iz čumnate. Na dvorišču je stal Rok. Pogledal me je izpod čela in dejal:

„Dobro jutro, Ivane!“

„Bog ga daj! Kje je Niko?“

„Nisem ga videl,“ odvrne in skomigne z rameni, nato pa nadaljuje: „Ivane, ti rabiš obleke in drugo; tak ne moreš ostati. Glej, dobil sem petdeset goldinarjev za vino. Vzemij jih, pojdi in si kupi, kar rabiš.“

„Petdeset goldinarjev? Jaz ne rabim toliko. Zsakaj po nepotrebnem zapravljati denar. Po obedu bova itak

Koliko smes jesti. V

„Nemškem muzeju“ v Monakovem so v oddelku za kemijo hrane razstavili avtomat, ki ti pokaže, koliko smes jesti. Avtomat ima tri kolesa. Najprej zasučes prvo kolo do številk, ki kaže tvojo starost. Drugo kolo ti pokaže tvojo velikost. Tretje kolo pa pokaže, koliko toplotnih enot ali kalorij potrebuješ, če nič ne delaš. Kdor dela v pisarni, potrebuje 1 tretjino več kalorij, kdor pa dela težko, jih potrebuje dvakrat toliko. Ženske potrebujejo 1 desetinko manj toplotnih enot. Petino toplotnih enot ali kalorij daje beljakovine (meso, ribe, sir, jajca itd.). Na mizi poleg avtomata pa so razgrnjeni jedilni listi, kjer je pripisano število kalorij pri vsaki jedi.

Nepismeni senatorji. Pri odobritvi novoizvoljenih senatorjev v Egiptu so za dva senatorja ugotovili, da ne znata niti pisati niti čitati. Kasakijsko sodišče, ki v Egiptu odloča o potrditvi mandatov, je obema dovolilo trimesečni rok, da se naučita čitati in pisati.

V gosteh. — Koliko je ura, dragi prijatelj? — Gost: Žal, ne morem vam povedati, moja ura stoji! — Gostitelj: Saj se mi je zdelo!

pošteno. Ena revizija od strani banovine na občini, ki so jo g. Kobalu napravili njegovi nasprotniki, je že pokazala poštenost g. Kobala, prepričani smo, da bi isto pokazala tudi druga revizija, za katero je zaprosil g. Kobal sam. Prav, da se zahteva od javnega delavca javen račun, toda ne z lažjo in hla- navščino ter zavijanjem resnice, marveč odkrito in pošteno, če je tudi političen nasprotnik.

Gasilci (Muljava)

Gasilno društvo je v nedeljo, 11. junija uprizorilo igro »Dve nevesti«. Udeležba je bila bolj pišla. Drugič bi igralcem svetovali, naj vzamejo kaj lažjega, pa bo uspeh v vsakem oziru boljši. Treba je zelo paziti, da igralci s primerno izbero iger, z vestno pripravo in z odstranitvijo vsakega nedo- etatka ohranijo dobro ime odra, ki ga občinstvo ceni.

Birma. (Boštanj)

Zadnje dni pred birmo je bilo v naši fari ži- vahno vrvenje. Zlasti naša dekleta so se pridno poprijela dela in napletla mnogo vencev. Sprejem g. škofa je bil lep. V imenu župnije je prevzise- nega pozdravil g. župnik, nato domači g. poslanec in z zanimivim govorom g. župan. Odš. Al. Pečni- kova je govorila v imenu Mar. družbe in poklonila g. škofu sopolet cvetja. G. škofa je spremljalo tudi nekaj naših fantov na konjih. Kljub gospodarski krizi smo opazili na dan birme veliko svilenih oblik.

Nedeljsko delo (Mirna peč)

Tri četrtine hiš v naši občini prejema »Domo- ljubac«. Vsi ga radi čitajo. Pa je ta list tudi sicer kar dobro merilo za verako življenje v naši fari. Oni, ki ga ne mirajo, tudi za verako življenje ni- majo nikakega smisla. En tak znak je skrušenje Gospodovih dni. Če kdaj, je bilo letos gotovo dan za dnem dovolj mokro, da smo lahko posadili an- diko za zelje. Pa se dobe nekateri, ki se spravijo ravno v nedeljo, ko gredo verniki v cerkev, da opravijo to delo. Kaj je potem čudno, ako nas Bog tepe? Sveti župnik Vianje je nekoč rekel: Naj- gotovješa pot, ki pelje do beraške palice je poleg tatvine — nedeljsko delo!

Svojevtrsten ženin. — Neki delavec, ki prebi- va blizu Prage, se je hotel poročiti. Na dan poroke je bilo že vse pripravljeno; jed je bi- la na mizi in pijača tu- di in tudi svatje so že čakali, samo ženina ni bilo od nikoder. Iskali so ga in iskali a našli ga niso. Šele naslednje- ga dne so ga našli v alami na skodnju, toda možakar je bil tako vi- njen, da je moral spati še naslednjih 24 ur, predno je mogel vstati.

Nemci znajo. Nedav- no je napravilo novo orjaško potniško letalo tverke Dornier svojo prvo zmagoslano pot v Berlin. Novi orjak »DO- K«, ki je kakor ome- njeno, namenjen za prevažanje potnikov, se da kaj hitro preurediti v nevarno vojno leta- lo. Sploh pa so po ve- čini vsa nemška letala zgrajena po tem načinu in se lahko čez noč pre- levijo v velikanško zra- čno armado. — To je trej »razorožena« Nem- cija.

Nerodno vprašanje. — Zagovorniki olajševalni priči: Vi poznate obto- ženca že mnogo let in ste njegov zaupni prijatelj. Až vi njega smatrate za sposobnega, da bi ukradel denar? Prič. Koliko pa je bilo?

naredila račune o mojem gospodarstvu, da se bo vedelo, kaj je moje in kaj je mojega brata ter sestre. Saj je itak na magistratu vse razdeljeno.

»Nič za to. Vzemi petdeset goldinarjev. Tvoji so. Potem bomo govorili o drugem.«

»Dobro! Vzel sem denar in odšel v mesto, da bi se pošteno oblekel in obul. Hodil sem po mestu, da bi si vse dobro ogledal. Mnogo se je med tem spremenilo. Deset let! Ohenem sem premišljeval, kako si pridobim svoje pravice. Nisem mogel najta mesta, kjer bi po- prijel za stvar. Vrnil sem se domov. Prišel sem do rde- čega križa, kjer se krene s ceste k Sv. Duhu.

Pod križem je sedel človek, pred njim je pa ležal na tleh kloboč. Pogledam ga. Če bi mi prerežali žile, niti kapljica krvi bi ne pritekla. Tu je namreč sedel Niko — moj brat Niko, raztrgan, umazan, kuštrav.

»Niko!« kriknem. »Moj Niko!« in skočim k njemu.

»E, e!« se zasmije brat, se široko zareži, izbulji svoje motne, krvave oči in mi pomoli roko: »Daj, daj krajcar, daj za žganje!«

»Niko! Jaz sem, tvoj brat, tvoj Ivica!«

»E, e! Daj krajcar, daj!« se smeje brat.

Če bi imel pred seboj varuha, če bi imel Roka, bi izdrž križ in s križem ubil prvega in drugega. Hotel sem prijeti brata za roko. Toda on skoči kot maček, plane čez grmovje, se zareži — in se izgubi v koruzi. Obstal sem kot štor. Tedaj je prišla mimo deklica in vodila gosi.

»Poslušaj, mala,« jo vprašam, »kje je pri Celiničevih?«

»Pri Celiničevih?« me pogleda deklica začudeno. »Te- ga pa res ne vem. Morda pa mislite Luko Celiniča, de- lavca. Ta nima svoje hiše. Stanuje v tistile rumeni hišici, pri kovaču na dvorišču.«

Bil sem kakor pijan. Odšel sem proti rumeni hišici in stopil na dvorišče.

»Kje stanuje Celinič?«

Na božjo pol!

(Tabor nad »Županovo jamo«.)

Prihodno nedeljo, 25. t. m., bo nekaka božja pot na znamenitem Taboru v šentjurski fari pri Grosuplju. Ob desetih dopoldne bo sv. maša, kar je zlasti za izletnike ugodno, takoj nato pa bodo litanije v prijazni in senčnati gozdni kapelici sv. Antona pod Taborom. Pohitimo ta dan na prijazni griček in v ljubko cerkvico, za katere obzidjem so branili naši pradedje svojo vero in svojo slovensko domovino pred krvoločnimi Turki. — Ohenem pa imamo prav lepo priložnost, da si ogledamo divno »Župana Pernela jamo«, ki nam nudi polno kras- ot našega podzemeljskega sveta.

Prvo sv. obhajilo.

(Šmihel pri Novem mestu.)

Lepo so peli zvonovi v nedeljo, ko so skoro 100 otrok spremili prvikat k sv. obhajilu. Dolga je bila vrsta belo oblečenih deklet z zelenimi venčki v lasih, za njo vrsta fantkov s šopki na prsih. S petjem med sv. mašo in lepimi molitvi- cami pred sv. obhajilom so pripravili sprejem svojemu Prijatelju in Kralju. Lepo so peli, glasno in razločno molili in v lepem redu šli k spre- jemu. Tudi zahvala in prošnja je bila iskrena mo- litve in pesem. Popoldne so bili vsi prvoobhajanci sprejeti v vrtec, v katerem cvete in dehte, kakor je dejal g. župnik v svojem nagovoru, rožice v čast in veselje Mariji. Po litanijah so se zbrali prvoobhajanci s svojimi starši v dvorani k lepi prireditvi. Iskreno zahvalo izrekamo ž. sestram in duhovščini, ki tako lepo skrbje za našo mladino.

† Čelešnik Pavel

(Stara Vrhnika)

12. junija je umrl Čelešnik Pavel, tesarski mojster na Stari Vrhniki v starosti 88 let. Bil je mož-poštenjak, neupogljiv, jeklen značaj, zvest na- ročnik in v mladih letih tudi dopisnik »Domolju- bac«. Dokler je mogel, je rad tudi ob delavnikih prihajal k maši in pogosto pristopal k sv. obhajilu. Še pred nedavnim časom ga je bilo videti, ko je opotekajočih korakov stopal proti župni cerkvi v eni roki držeč rožni venec, v drugi palico. Poči- vanje v miru, dragi Jerebov oče, Vaš značaj pa nam bodi vzor!

† Franc Ritelj.

(St. Peter pri Novem mestu.)

Dne 6. maja je umrl nagle smrti g. Franc Ri- telj, cerkvenik v Zdinji vasi. Bil je 12 let cerkve- ni ključar, nad 30 let je prihajal »Domoljubc« v njegovo hišo, ravnatko tudi knjige družbe sv. Mo- horja. Moža poštenjaka, ki je bil vsesplošno pri- ljubljen in spoštovan, bomo ohranili v trajnem spominu. Pokoj njegovi duši, žalujočim pa naše iskreno sočutje!

Zaobrnilo se je.

(Brusnice)

Nedavno smo poročali o lovski sreči g. Fran- ceta Gazvoda iz Gaberje, ki je ujel štiri mlado, divje pujske. Nedavno je šel g. Gazvoda zopet v Gorjance na divje prašče. Njegov 14letni sin je šel s psom v goščavo, da bi zverine prepočil. Naenkrat sta se dva stara merjasca pognala, ne v beg, ampak proti psu in fantu. Fant se je le z begom mogel rešiti. Hvala Bogu, da ni bilo ne- sreče. — Mladi divji pujsk, ki je g. Gazvodi zad- njik živ ostal, se je dobro razvijal; v svoji po- zročnosti se je pa tako nazobal koruze, da ga je gospodar moral zaklati. Tehtal je že 10 kg in je bil popolnoma krotak.

Marijin vrtec

(Škocjan pri Mokronogu)

V nedeljo, 25. junija imajo Marijini vrtci iz Škocjana, Šmarjete, St. Jerneja, Kostanjevice, Bu- ške in Rake izlet k Materi božji na Stopno. To bo pravo romanje otrok k Mariji. Vsaj 1000 otrok, ka- kor upamo, bo prihitelo skupaj, da počastijo svojo nebeško Mater. Na Stopnem bodo vsi vrtci imeli shod, pri katerem bo govoril ml. g. prošt K. Ce- rin. Zapeli bomo še litanije M. B. in morebiti bo še kaj drugega. Če bo in kako bo, bomo že poro- čali. — Če bi pa bilo v nedeljo slabo vreme, bo vse skupaj preloženo na praznik sv. Petra in Pavla. — Pričetele na Stopnem bo ob 3 popoldna

Belokranjske novic.

(Peirova vas.)

Zopet se nam obeta slabo leto. Vedno dež in mrzlo, kosci že brusijo kose in mahajo po detelji, vprašanje je, kdaj se bo sušilo. Vedno huje se oglašja kriza. 25. junija bo patronsko

Kovačev deček pokaže z roko proti leseni kolibi. Odprem vrata. Neprijeten vonj po vlagi je bušknil iz nje, kakor iz rakve. V sobi je bilo mračno, da si komaj videl. Tako ni bilo niti v sami Mantovi. Naposled vstopim. Mnogo sem videl tu. Lesena postelja, lesena miza, lesena klop, vse golo in pusto. Na postelji je sedela na pol gola ženska. Imela je sivo, ostro lice, kakor bi ji za- lepili kosti s papirjem, oči kakor iz stekla, a las menda sploh ni imela. Krpala je krilo. Ženska je dvignila glavo — moja sestra — moja Jelica!

Planem k njej, da jo objamem.

»Ivica!« je kriknila sirota in si pokrila obraz z ro- kama, nato je začela bridko, bridko jokati, potem pa silovito kašljati. Sedel sem k njej in ji povedal vse. Naposled jo vprašam, kako je bilo doma. Sirota je na- gnula glavo, položila suho roko na mojo ramo in začela pripovedovati:

»Pri nas je bilo hudo — jako hudo. Ogoljufali so nas. Mati je vzela Jerneja in topli so nas. Tisto pismo na magistratu, tisto nesrečno pismo —! Veš, kaj stoji v njem? Da dobimo ti, jaz in Niko vsak po petdeset goldinarjev, a zemlja in hiša da je vsa materina, a po smrti Jernejeva, obligacije pa Martinove. Niku sta de- jala Stajerca denar za žganje, a ko sta mu zdajala pet- deset goldinarjev in je mati umrla, sta ga vrgla iz hiše, mene so pa prisilili s tepenjem, da sem vzela delavca Celinča. On je mojih petdeset goldinarjev zakvartal, sedaj pa popiva in me pretepa. Niko je berač, slabo- umen, a jaz — a jaz — in pokazala je pri tem na prsi — z menoj je pri koncu. Začeli smo veliko pravdo, branil nas je odvetnik Lupič, a Stajerca sta ga podkupila, iz- gubili smo pravdo: mi, Ivica, smo berači, Rok pa go- spodar! Silen kašelj je sirotici zadušil besedo. Zemlja se je udirala pod menoj, v glavi mi je vrelo kot v kotlu, grlo se mi je sušilo, a oči so mi hotele skočiti iz glave. Potegnil sem iz žepa, kar mi je ostalo denarja in vrgel vae na mizo.

Zegnanje pri sv. Janezu v Petrovi vasi. Vabimo vse okoličane k sv. Janezu, da vidijo kaj znajo naša dekleta: zopet bodo spletele krasnih vencev in nanosile cvetlice na oltar. Bog daj lepo vreme! Na svidenje!

Koncert.

(Begunje pri Cerknici.)

V nedeljo 25. junija nas obiščejo pevci iz Presejca, ki priredijo ob 3 v društvenem domu pevski koncert. Zbor vodi presejski kaplan g. Mirko Bartol. Na binkoštni ponedeljek je zbor priredil doma koncert in zel popolen uspeh. Na programu je 22 res odbranih pesmi, ki bodo navdušile vsakogar. Prijatelji petja v ljudno vabljeni!

Novice.

(Babina polica)

Cesta do Vrha je že precej časa dograjena in so jo veselili posebno Poličani, ki voziijo les v loško dolino; saj je letos gozd poln »furmanov« in te- sačev. Želimo, da bi se kmalu začela graditi tudi prepotrebna in že merjena cesta do Police. Želimo tudi, da bi nam lovski čuvaji prestrašili črede jelenov, ki se pasejo ponoči po mladem žitu in zelju, pa zvitorepko in kragulja slaj bi pregnali, katere nam perutnino odnašata. Slabe dni, prosimo, prelepi Gospod!

Razno

(Gornji grad)

Če ni dela, ni jela. To pesmice bridko čutijo naši delavci, ki žive v stiski in bedi. Kdaj se bodo arsančile objubile, ki so jih pred par leti tako radodarno trosili? Čas je že! — 3. junija je neki čelavec zgodaj zjutraj zapazil velikega medveda, ki je prav lagodno koracal svojo pot. Obvestil je lovce, ki pa vsled zaposlenosti niso mogli takoj za- kucati. Upamo, da ga bo kdo jeseni, ko se bo začel glavni lov, ujel na muho. — Tudi pri nas je ožirala prva nedelja v mesecu. Lopa vrsta mož in luntov pristopa redno k obhajitni mizi. Tako je ravnal Bog daj, da bi tem sledili še vsi drugi, ki so tobre volje.

Versko življenje

(Vrnsko)

Komaj čakamo, da bi prišel čas, da bi lahko smeli prodajati, ako ga kaj bo, ker se vsled ne- ugodnega vremena ne more pravilno razviti. — Do- nala so prenehati preje tako goste hrupne vese- lje. — Razveselje pa je napredek v verskem po-

gledu. Po zaslugi g. kaplana Joška Klemenca smo letos prvič v naši župniji v mesecu maju na po- seben način Marijo častili. Cel mesec smo bueli vsak večer šmarnično branjo s petimi litanijami. Udeležba je bila zelo velika. Kakor pri nas, tako so se vršile šmarnice tudi v Prekopi pri vaški ka- pelici. Iskrena hvala vsem, ki so pomagali, da je pobožnost tako lepo uspeła.

† Josip Bogovič

(Zdole.)

boleznj, kot zaradi visoke starosti. Pokoj njegovi duši!

Dve tatvini.

(Prežganje pri Litiji.)

Nemalo je bil presenečen v soboto zjutraj — posestnik Alojz Skubic iz Besnice — ko je šel v hlev krmiti živino in opazil da nima več svojih lepih konjčkov, vrednih preko 5000 Din. Kar čez noč jih je zmanjkalo. Ubogi kmet, je s tem silno prizadet. Upamo, da bo orožništvo iz Stange izsledilo tate. — Enako je bila izne- nadena naša šolska upraviteljica, ko se je v nedeljo 18. t. m. vrnila od sv. maše in opazila, da jo je obiskal nezaželjen gost. Vse je bilo razmetano in v neredu. Tat je iskal denar, ki ga pa k sreči ni bogvekoliko dobil in pa za druge dragocenosti mu je bilo. Razni obeski, ura veržica itd. je izginilo. — Do sedaj smo po svojih skromnih močeh vsakega, ki je kaj prosil obdarovali tudi cigane, a v bodoče bomo bolj previdni. Pozor in vrata zaklepajte po vseh shrambah.

Evharistični kongres.

(Moste pri Ljubljani.)

se je vršil v nedeljo vkljub skrajno neugodnemu vremenu, le slovesna popoldanska procesija je morala odpasti. Popoldne je vztrajalo vkljub pravemu pravicatemu nallivu okroglo 1500 ver- nikov na prostem, kjer je govoril kanonik dr. T. Klinar, prevzvišeni knezoškof dr. Gr. Rož- man je pa daroval sv. mašo, le govor pisatelja Linžgarja se je moral vršiti v dvorani. Popol- dne se je v zadnjem trenutku toliko zvedrilo, da je mogel prevzvišeni knezoškof govoriti 3000 glav množici na prostem, po govoru je pa duhovščina pela litanije presv. Sreca Jezusovega. Ker so zbrane množice navdušeno izra- žale željo, da tudi slovesna procesija ne sme izostati, smo sklenili ponoviti popoldansko slo- vesnost prihodnjo nedeljo, 25. t. m. na kar opozarjamo vse okoličane. Po glasovih in pri- javah sodeč, ki prihajajo od vseh strani, bo slovesnost res nekaj veličastnega, seveda če nam bo vreme le količjak ugodno.

Požar v tovarni.

(Grosuplje.)

Na av. Reknjega Telesa zvečer je začelo ga- ret v »Tovarni motvoza v vrvarni. v Grosuplju. Pogorelo je poslopje, v katerem je terilaica in čistilnica. Ogenj se je z veliko naglico razširil po celem tem poslopju. Razen nekaj tanu, prediva, motvoza in konopije je uničenih več strojev in elektr. motorjev, tako da trpi tovarna, ki je last Ljublj. kreditne banke, precejšnjo škodo. Vsi zgo- relci predmeti so bili zavarovani. Ogenj je najbrž nastal vsled strele, kajti ta dan so bile silne ne- vihte v tej okolici. Sreča v nesreči je bilo to, da se ogenj ni razširil še naprej na strojnico, predil- nico in vrvarno. Ravno tako je ostalo neposkoda- vano skladišče in ni res, da je pogorelo, kot je napačno poročal neki ljublj. dnevnik. Tovarna bo lahko tudi naprej postregla svojim odjemalcem.

Listnica uredništva

Bruhanice: Prvič je dopis brez podpisa, drugič je pa bolje, da takih reči ne spravljamo v javnost. Uredite to doma in zavežite obrekljivcem jezik!

V vsako hišo »Domoljuba«!

„Na, Jelica! Vzemj vse, a ne daj možu! Zbogom! Še danes se vrnem k tebi.“ Drvel sem kot brez glave proti naši hiši.

„Mara!“ vprašam. „Kje je Rok?“

„Gospodar?“ Ni ga. Odpeljal se je v Gorico in mi- slim, da se ne bo kmalu vrnil. Toda tu je bil mestni birič in je naročil, da pridite takoj na magistrat.“ To mi je prišlo ravno prav.

Odšel sem v mestno hišo k senatorju Martiniču.

„Ali si ti tisti Ivan Krušič?“

„Sem!“

„Poslušaj, dragi moj, kaj ti povem. Ali si dobil od Roka petdeset goldinarjev?“

„Sem!“

„Torej ti nimaš v Krušičevi hiši ničesar več iskati. Kakor ste vi in vaš varuh podkrižali ono pismo, vsak izmed vas je dobil petdeset goldinarjev. Izplačani ste in sedaj je vse Rokovo. Pravdali ste se in v prvi in- stanci izgubili, pritožili se pa niste, ergo (torej) vse za- man. Pojdi kamor hočeš, toda Roka pusti na miru.“

Pripovedoval sem senatorju vse. Prikimaval je z glavo, naposled pa dejal:

„Zalostno je vse to, toda kaj hočeš? Sodišče je reklo svoje in sedaj ni zdravila. Senator Glavnič, ki vam je pisal tisto pismo, leži pri sv. Juriju. Lupič je pobegnil, pustil ženo in otroke, toda počakaj, varuh Martin je živ — ta bi mogel — tega bomo privili. Pojdi k njemu. Pokaži se mu, da vidimo, kaj bo dejal on.“

Odšel sem k Martinu na Potok, k enookemu mi- zarju. Prišel sem pred Martinovo sobo. Ves sem tre- petal. Hvala Bogu, da nimam sekire pri roki, sem si mislil, ker bi mi nu razkral glavo. Odprl sem vrata. Ista miza, ista steklenica in sveča v njej, ista posoda z žga- njem, ali — prazna; na mizi je čepela vrana »Jožko« z

zvončkom in me čudno gledala, a na postelji Martin — mrtev. Žganje ga je ubilo.

Nič, nič in nič. Pravdal sem se še jaz, toda izgubil sem pravdo. Pogoreli, ki jih je vzela moja mati iz usmiljenja pod streho, so sedaj gospodarji na Krušiče- vem domu. Brata so izročili usmiljenim bratom. Njega ni več. Tudi sestre ne, imela je jetiko, sirota. Ostal sem sam. Bil sem hlapec — sedaj pa pometam in škropim vaše ulice in pomagam grobarju. Od sv. Duha pa ne grem! Tako! To je moja povest. Vprašam vas, ali je pravica na tem svetu?“

Ivica je vstal, premeril pokrajino, potem se je pa sklonil, da pobere bilko in si očisti pipo.

»Pravica, da pravica« se trpko nasmehne.

V tem je zadonel zvon iz stolpa sv. Duha, počasi, otožno.

»A ha!« pravi Ivica in okrene glavo. »Gre Imbro, gre, zadnjič.«

Prinesli so mrliča, spustili so ga v grob, duhovnik je blagoslovil truplo.

Ivica je stal ob grobu, držal lopato kot puško in odgovarjal duhovniku »et eum spiritu tuo« (in s tvojim duhom) ter »Amenc. Ko so se ljudje razšli, je nažgal pipo in začel zasipavati grob. Še poprej mi je pa za- klical:

»Lahko noč, spectabilis. Sedaj veste, zakaj sem časih dobre volje.«

NAŠ NOVI ROMAN.

S prihodnjo številko pričnemo priobčevati podlistek: Naš gospod župnik. Snov romana je vzeta iz priproste vasi na švicarsko francoski meji, kjer vladajo v marsičem razmere, ki so podobne našim. Upamo, da bo novi roman prav vsem ugajal.

Krepak odgovor. Ime- niti pridigar Abraham S. Clara se je mudil v neki vasi na Nizjem Avstrij- skem. Ure ni imel, pa ustavi mimoidoče go- spoda: »Bodite tako do- bri in mi povejte, koliko je ura?« Mož ni mogel duhovnikov, zato reče: »Čas je, da teliki vode dobe.« Abraham mu hi- tro odgovori: »Tako — in vi ste še vedno tukaj?«

Krepak odgovor. Jezuit se je peljal v družbi raz- grajčev. Med njimi je bi- la tudi gospodična, ki se je drznila drezati duhov- nika s pikirimi besedami; dejala mu je: »Katoliča- na takoj poznaš že po ob- razu; vsak tako neizmer- no neumno izgleda.« Je- zuit vstane, se ji prikloni in reče: »Polem ste go- spodična gotovo katoli- čanka!«

Krepak odgovor. Du- hovnik na vlaku. Nortu- jejo se iz njega. Nazadnje vstane na videx imeniten in inteligenten gospod in pravi: »Gospod, ali že ve- jo, da kadarkoli so v Pa- rizu med francosko revol- ucijo obesili duhovnika, so obenem obesili tudi osla?« Duhovnik odvrne: »Tega nisem vedel. Toda zahvalja Boga, da niso midva živela v tistem me- stu v tistih časih.«

Z ljubljanskega trga

V Ljubljani, 20. junija.

Cene živini so neizpremenjene in veljajo: vola I. vrste 4—4.50 Din, vola II. vrste 3.375 Din, vola III. vrste 2—2.75 Din; telice I. vrste 4—4.50 Din, telice II. vrste 3—3.75 Din, telice III. vrste 2—2.75 Din; krave I. vrste 3—3.75 Din, krave II. vrste 2—2.75 Din, krave III. vrste 1.50—1.75 Din; teleta I. vrste 6 Din, teleta II. vrste 5 Din; prašiči 8.50—9.50 Din kilogram.

Zifne cene nasprotno nekoliko kolebajo. Dočim so v prosti trgovini cene žitu in mlevakim izdelkom ostale neizpremenjene, so se borzne cene pšenice znižale za 5—10 Din, pšenični moki pa za 5 Din pri 100 kilogramih. Nasprotno pa se je koruza na borzi podražila za 5 Din pri 100 kg. Tako velja v prosti trgovini: pšenica 250—265 Din, ječmen 170—185 Din, riž 170—180 Din, oves 170—185 Din, koruza 115—130 Din, fižol 220—300 Din, pšenična moka 305—425 Din, koruzna moka 150—200 Din. Na borzi (vagonске pošilke, postavljene v Slovenijo): pšenica 272—287.50 Din, koruza 117.50—127.50 Din, bačka moka mularica 420—425 Din, banatska moka mularica 430—435 Din.

Kumila: seno 50—60 Din, slama 40—50 Din, lucerna (seme) 1800 Din — vse za 100 kilogramov. Lanene tropine prodaja Gospodarska zveza v Ljubljani po 210 Din, klajno apno po 275 Din za 100 kilogramov.

Živilski trg je preplavljen z domačo zelenjavo, z jagodami, borovnicami, deloma z gobami in tujiimi čebulami. Domači češnji se ni na trg. Uvožene češnje so od 8—14 Din kilogram. Rdeče jagode so po 6—7 Din liter, torej cenejše kakor lani. Borovnice so po 3—4 Din liter; ranje pa ni mnogo povpraševanja, ker niso še dovolj zrele. Jurčki-gobani so po 5—6 Din merica. — Izmed zelenjave navajamo grah v stročju, ki je po 3—4 Din kilogram, salate glavice so po 50 par. Stari krompir je po 1—1.25 Din kilogram, prideljali so ga zadnjo soboto 15 voz. Po starem krompirju je zadnje dni nastalo veliko povpraševanje. Nov krompir je po 5 Din kilogram. — Jajca so po 1.25 Din par, piščanci od 30—35 Din par.

Radio

Vsak delavnik: 12.15 Plošče, 12.45 Poročila, 13.00 Cas, plošče, borza, 18.30 Radio orkester, 21.30 Cas, poročila. — Četrtek, 22. junija: 9.00 Sol-ska ura: Prenos akademije z unioanske dvorane, 11.00 Otvoritev Narodne galerije, 19.00 O bolniški prehrani z cizrom na pomlad, 19.30 Pogovor s poslušalci, 20.00 Plošče, 20.30 Orgelski koncert, iz-veja Fr. Kanizja Pricelj, 21.15 Pevski sol. koncert g. Julija Beteča, 22.00 Radio orkester. — Petek, 23. junija: 19.30 Pomen in reja malih živalic, 20.00 Klavirski koncert gđe. Jadvige Poženel, 20.45 Zaba-vni večer g. Bojana Pečka, 21.45 Radio-jazz. — Sobota, 24. junija: 17.30 Radio-orkester, 18.30 Po deljenjkih planinah, 19.00 Izobražba in vzgoja, 19.30 Zabavno čtivo, 20.00 Koncert pevskega zbora »Ljubljana, 20.45 Harmonika solo, g. Pilihi, 21.45 Radio orkester. — Nedelja, 25. junija: 8.15 Poročila, 8.30 Gimnastika, 9.00 Sveta vojska, 9.30 Prenos cerkvene glasbe iz franč. cerkve, 10.00 Rezer-virano za prenos slavnostne akademije ob 40 let-nici SPD, 11.00 Prenos iz Uniona, 12.00 Cas, ploš-če, 15.00 Kmetijska ura, 15.30 Korolke narodne poje kvintet »Sava«, 16.30 Ljudska igra »Vdova Rošinka«, igrajo člani nar. gledališča, 20.00 Pev-ski koncert g. Hermadort-Bilina, 20.45 Čifre solo, g. Mezogolita, 21.45 Radio orkester. — Ponedeljek, 26. junija: 19.30 Slovenske umetne pesmi poje g. Marjan Rus, v esperanto prevaja g. Kozlevčar, 20.00 Plošče, 20.30 Prenos iz Zagreba. — Terek, 27. junija: 19.30 Naša mala letoviška, 20.00 Schu-mannove duete pojeta gđe. Korenčan in g. Brand-steter, 20.45 Belokrajnska ura: Uvodni govor, pev-ski oktet, Metliška godba, 22.15 Radio-jazz. — Sreda, 28. junija: 10.00 Prenos občen. zbora ljublj. Sokola z Narodnega doma, 11.00 Radio orkester, 16.00 Prenos razvija prapora ljublj. Sokola, 17.00 Radio orkester, 18.00 Otroški kotiček, 18.30 Angli-ske plošče, 19.00 Potovanje v Maroko in na visoki Atlas, 19.30 Literarna ura, 20.00 Radio orkester: Jugoslovanstva glasba, 21.45 Slovenski vokal. kvin-tet, 22.30 Plošče.

Soseda I.: »Ali mi morete za nekaj časa po-soditi vašo mello?«

Soseda II.: »Ne, zdaj je ne, vsak čas pričaku-jem svojega moža domov.«

Zveza absolventov kmetijskih šol

S podporo Tvarnice dušika Ruše ter tverke Sever & Co. je omogočeno, da si je dala Zveza otvoriti lasten čekovni račun pri Poštni hranil-nici. Vsem tovarišem so zdaj za nakazovanje članarine na razpolago položnice. Organizacija šteje že nad 150 članov. Položnice in vse druge informacije glede Zveze dobite pri tajniku: To-netu Bantan, p. Dol pri Hrastniku.

Tovariši absolventi, zdaj je čas za vlaganje prošnje za sprejem v kmetijske šole. Pobriganje se zato, da bo čimveč sposobnih kmetijskih fan-tov priložilo za sprejem v kmetijske šole! Čim-bolj bo kmetijska mladina izobražena, tem lažje bo slovenski kmet vzdržal v bodoče v borbi za obstanek.

Odber je sklenil prositi bansko upravo in vse merodajne činitele, da upoštevajo sledeče želje absolventov: 1. Ker je vsled težkih gos-podarskih razmer dandanes manjšim kmetijskim posrednikom nemogoče plačevati vzdrževalno za kmetijsko šolo, prosimo bansko upravo, da letos od prosilcev ne zahteva plačevanja vzdr-ževalnine, oz. da jo zniža na čim nižjo mero. Kmetijskim šolam naj se zagotove potrebna sredstva iz proračuna. 2. Banska uprava naj vpliva nato, da bodo veleposestniki itd. na-stavljali na svojih posestvih le domače kmet. strokovnjake in domače absolvente kmetijskih šol. 3. Ker je najlažje preskrbljeno za kmetijsko šolstvo, naj se začnejo zbirati sredstva za ustanovitev novih kmetijskih šol. 4. Kmetijska po-sestva, ki so naprodaj, posebno v obmejnih in potučenih krajih, naj bi prevzela država in bi jih potem prodajala na dolgoročno odpla-čila absolventom kmetijskih šol, ki danes silijo v druge poklice, dočim prehajajo kmetijska po-sestva v roke raznim prekupčevalcem in ne-kmetom, ki mnogokrat niti naše narodnosti niso.

Naznanila

d Zapre duhovne vaje v Lichtenturnovem zavodu v Ljubljani. V času velikih počitnic bodo sledeči težaji: Za meščanske gospe: od 1. do 5. julija. Za gospodične učiteljice in uradnice: od 9. do 13. julija. Za žene in matere z dežele: od 29. julija do 2. avgusta. Za dekleta: od 12. do 16. avgusta in od 25. do 29. avgusta. Prijavite se čimprej osebno ali pismeno Vodstvu Lichtenturnovega zavoda, Ljubljana, Ambrožev trg št. 8. Začetek zvečer prvega dne. Oskrbnina za vse dni 100

d Duhovne vaje za meščanske gospe in matere v Lichtenturnovem zavodu v Ljubljani se bodo radi nepredvidenih zaprek začele šele 1. julija zvečer in bodo trajale do 5. julija zjutraj. Vodili jih bodo gg. misijonarji sv. Vin-cencija Pav. Prijave — listne in pismene — sprejema vodstvo Lichtenturnovega zavoda v Ljubljani, Ambrožev trg 8.

n Internat za dijakinje raznih šol. — Zavod šolskih sester v Mariboru naznanja, da bodo ime-li v letnem šolskem letu v svojem internatu posebne oddelke za dijakinje raznih mariborskih šol ter jim nuditi popolno oskrbo in pomoč pri študiju in nemško, oz. francosko konverzajo. Otvoril bo tudi 5 mesečni in celoletni tečaj za pouk v nemškem jeziku.

n V Veržuju. — Jo. Salezijanci zavod Mari-janišče, ki se peča z vzgojo mladeničev z za-kasnelimi poklici, ki čutijo veselje za misijon-sko delo ali za sodelovanje pri vzgoji mladine. Natančne pogoje izveste, ako pišete na naslov: Marijanišče v Veržuju, p. Križevci pri Ljuto-meru.

n Dr. Krekova mešč. gospodinjstva šola v Zg. Šiški pri Ljubljani prične novo šolsko leto 1. oktobra 1933. Vpijanja za notranje in zunanje učenke 600 Din. Notranje plačnjejo za vsa oskrbo 800 Din mesečno; v poseben oddelak s pripristo hrano se sprejme 10 učenk po 600 Din mesečno z vsa oskrbo. Zunanje mesečno brez hrane 150 Din, z obedom 450 Din. V drugi let-nik se sprejmejo učenke s predpisano prediz-obrazbo, z drugih celoletnih gospodinjstkih šol a pravico javnosti. Prospekti se dobe na zavodu brezplačno. — Tečaj za konserviranje sadja, sadnih sokov in zelenjave bo od 24. do 29. ju-lija t. l.

Sv. Nikolaj in sv. Kasijan

(Ruska legenda.)

Svetega Nikolaja in svetega Kasijana je poslal skrbni nebeški Oče na zemljo, da jo pregledata in mu sporočita kaj delajo ljudje in kako živijo. Hodila sta že leto in dan in prepotovala lep del naše ljube zemljice. Tudi videla in slišala sta marsikaj veselega in prav tako neveselega.

Pa prideta popotna svetnika na svoji poti mimo travnika, kjer so ravno pokosili seno in ga naložili na voz. Ker pa je bil voz zelo težak, so se kolesa zarezala v mehko cestno blato in voz je običal sredi ceste. Ubogi kme-tič se je mučil ko grešna duša, prival sam, da mu je tekel znoj po čelu, in priganjal ko-nje... A vse zastoj! Ni šlo pa ni šlo!

Ko vidita naša svetnika kako se revež peha in kliče Boga in vse svetnike na pomoč, pravi sveti Nikolaj svojemu popotnemu to-varišu:

»Pojdiva pomagat temu dobremu možu, sicer ne bo spravil voza iz blata!«

»Bog ne daj!« odgovori sveti Kasijan. »Jaz že ne grem, ker se bojim, umazati si svojo belo obleko!«

»Pa me počakaj, ali pa kar pojdi dalje brez menel!« reče sveti Nikolaj in pogumno stopi v blato, se z vso močjo upre v voz in po-maga kmetu spraviti voz iz blata.

Ko je opravil to človekoljubno in Bogu všečno delo, je hitel za svojim tovarišem in ni maral niti slišati besed, s katerimi se mu je zahvaljeval kmetovalec.

Kmalu je sveti Nikolaj dohitel svetega Kasijana in niti opazil ni, kako se je bil pri delu umazal in si zablatil vso lepo obleko, da je bil podoben kakšnemu siromaku.

Tako sta prišla svetnika pred nebeška vrata: sveti Kasijan lep bel ko sneg, sveti Ni-kolaj pa umazan in zavaljan od blata. Sveti Peter se je kar začudil, da takšen prihaja pred nebeška vrata.

»Kdo te je pa tako pomazal?« ga je vprašal.

»Kdo drugi kakor sam!« mu odgovori sveti Nikolaj in mu vse natanko pove kaj se je zgodilo.

»Kaj pa ti?« se obrne sveti Peter k sve-temu Kasijanu, »ali nisi bil tudi ti zraven, ko sta srečala onega sirotnega kmeta?«

»Seveda sem bil!« odvrne sveti Kasijan; »toda jaz nimam navade, da bi se vtikal v stvari, ki se me ne tičejo, predvsem pa sem se bal, da se mi ne bi umazala moja prelepa bela obleka! Zato sem šel rajši mirno svojo pot!«

»Dobro, dobro!« dé sveti Peter; »ti, sveti Nikolaj, ki se nisi strašil blata, ko si pomagal svojemu bližnjemu iz zadrege, boš imel odslej dvakrat na leto svoj praznik in vsi kmetje svete Rusije te bodo imeli za največjega svet-nika za menoj! Ti pa, sveti Kasijan, ki ti je bila pri srcu bolj tvoja bela obleka kakor pa tvoj bližnji, boš zadovoljen s svojo belo oble-ko; tvoj god pa bodo ljudje obhajali samo ob prestopnih letih — vsaka štiri leta enkrat!«

In tako je še dandanes, da ima sveti Ni-kolaj na Ruskem dvakrat na leto praznik (6. decembra in še enkrat), sveti Kasijan pa samo vsaka štiri leta, ker ima svoj god 29. fe-bruarja! Slovenski napisal J. Gregočič.

Ona: »Samo zato si me vzel, ker mi je stric zapustil premoženje.«

On: »Ne, vzel bi te bil, če bi ti kdo drugi za-pustil, ne ravno stric.«

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Dio 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebšline ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslovno oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Malo posestvo

dum v najem takoj. — Pismene ponudbe na upravo Domoljuba pod št. 7036.

Kakor vedno, sem tudi sedaj pripravljen pomagati svojim prijateljem-kmetovalcem in sicer tako, da prodajam

poljedelske stroje

za hranilne knjižice. Cene najnižje. Fr. Stupica, železnica in zaloga poljedelskih strojev. Ljubljana Gospodarska cesta 1.

Iščem dekle

takoj za poljsko deo in oskrbovanje živine, staro 18 do 24 let. Naslov: Ivana Hostnik, posest. Rečica, Blod II.

Civiljarskega vajenca

sprejem z vso oskrbo v hiši. Franc Grašič, Kranj, Klanec 32.

Fant,

pošten, priden in dober računar, se želi izučiti trgovine mešanega blaga. — Ponudbe upravi Domoljuba pod »Vsa oskrba v hiši št. 7033.

Paceni posojila

počeni od 2.000.— do petstotisoč dinarjev, za vse vrste, stanove in poklice, odplačljivo v malih mesečnih obrokih, dajejo »Stavbne Mobilne Zadrugae, Ljubljana, Mestni trg št. 25/1. — Iščejo poverjenike!

Usnje

vse vrste po najnižjih cenah dobite pri Viktor Legan trgovina in tovarniška zbirna usnja, Ljubljana palača »Dunav« (Beethovenova ulica)

Zastopnike

išče posojilnice za obisk privatnih strank za zaključevanje posojil! Ponudbe na: »Kreditna zadruga«, Ljubljana (p. 307. Znamki za odgovor!

Kravo

s teletom, dobro mlekarico prodam Alojz Vrbove, Sutila 5, Dobrova pri Lj.

Kovaški vajenec

star 14 let se sprejme. Hrana in stanovanje v hiši. I. Nagode Žužemberk 57.

Posojilnica in hranilnica v Poljanah nad Škofjo Loko izjavlja, da bode vse hranilne vloge, vlozene po 1. jan. 1933, na zahtevo takoj izplačevala. Obresti so iste kot od starih vlog. Ne pridejo pa tu v poštev prepisi iz ene na drugo knjižico.

Prehlec. Smraje Meta preključujem neresnične besede zoper Marijo Bolta.

Zahvala

Podpisana Terezija Jarc iz Stavče vasi pri Žužemberku se tem potom iskreno zahvaljujem »SLAVIJE«, jugoslovanski zavarovalni banki v Ljubljani, za požarno odškodnino, do katere sploh nisem bila upravičena, vendar mi jo je navzile temu nad vse kulturno izplačala. Vseled tega je moja dolžnost, da priporočam »Slavijo« vsem gospodarjem, ker so lahko uverjeni, da v slučaju nesreče ne bodo ostali razočarani.

Stavča vas, dne 14. aprila 1933.

TEREZIJA JARC, l. r.

Ugoden nakup

Najboljše nogavice, rokavice, srajce, ovratnike, kravate, trikoperilo, dišeča mila in vezenine, vse potrebšline za čevljarje, šivilje in krojače, itd. itd. po najnižji ceni dobite le pri trdkih

Josip PETELINC, Ljubljana

Telefon 2013

blizu Prešernovega spomenika (za vodo).

Če žena prav odgovarja

»Častiti gospod, jaz ne morem več prestat ob strani svojega moža. Venomer se z menoj prepira, zmerja me in zaničuje, včasih me tudi pretepa.« tako je točila žena v župnišću. Stari župnik je hitro spoznal, da ni samo mož kriv. »Veste kaj? Jaz imam izbreren pomoček zoper to: čudežno vodo. Kadar bo mož začel zmerjati, vzemite požirek te vode v usta in jo držite v ustih, dokler se dobro ne segreje. Medtem lahko zmolite kak Oče naš za svojega moža.« Odstranil se je in čez hip prinesel steklenico one vode ter jo ženi izročil. Žena je prišla domov in je vestno rabila priporočeno zdravilo.

Čez štirinajst dni je zopet prišla k župniku s prazno steklenico: »Častiti gospod, ta voda je izvrstno pomagala, prosim vas, dajte mi še eno steklenico.«

»No, no,« je odvrnil župnik, »saj vas ni treba k meni hoditi, vodo lahko dobite iz domačega vodnjaka, tudi tista pomaga. In vedite: Moža pomirite, če na hudo besedo ne odgovarjate s hudo besedo.«

Izr. rševanje občinskih tainiških poslov

Te-le vrste se nanašajo na stanje, kakršno je pri občinah sedaj, ko imamo še male občine, ki ne morejo plačevati svojih tajnikov. Župan je dostikrat v nemali zadregi ter si ne more pomagati, ako dobi kako zamotano zadevo ter ne ve, kako bi rešil uradni spis. Zgodi se, da mora iskati nasveta in pomoči v ure oddaljenih krajih, ako ni v vasi osebe, ki se razume na občinske posle in ve, kako se mora pravilno rešiti spis. — Znano je, da je šlo rado na roke županom ponekod z nasveti in tudi dejansko pomagalo učiteljstvo. Zgodilo se je pa, da je bilo neke županu naravnost prepovedano prositi učitelja v dotični vasi, naj mu pomaga — čeprav brezplačno — pri reševanju županskih poslov in tainiških opravil. Opravičeno je torej vprašanje: Ali župan res nima pravice prositi kogarkoli za pomoč in uslug, da mu pomaga reševati težje zadeve? Skoro bi ne vedeli odgovora na to vprašanje. To pa je zato ne, ker se nam zdi kaj čudno. Res je, da mora občinski odbor po zakonu dati županu tajnika ali sploh pomožno moč za pisarniške posle, a dati mu mora za to tudi sredstva, ker brez nič ni nič in neplačanih tajnikov tudi zakon ne pozna. Ako pa župan tajnika nima ter se zahteva od njega, da mora sam izvrševati tainiške posle, ker občina pisarniške moči plačati ne more, potem se županu ne more — ali vsaj ne bi smela krutiti pravica, da si poišče pomoč tam, kjer jo dobi, ne da bi bilo treba za to občini kaj šteti. Ne moremo torej prav razumeti, kakšni in v čem utemeljeni razlogi morajo biti merodajni za prepoved, da župan ne sme prositi kogarkoli za nasvet, ako je to samo v korist občini, a nikakor ne v škodo. Ali je vzrok samo nestrpnost? Potem pa bi bilo treba postaviti drugo vprašanje: Ali nestrpnosti nekaterih ljudi še vedno ne bo konec? F. K-n.

Kako pa lovijo norec, oče? »S pudrom, šminko in oblekami.«

★

Mati je pripeljala svojega neboljčenka v šolo in na vse pretege hvalila njegovo bistrumnost: »Da, gospod učitelj, moj sinko je brihten kot malokdo in gotovo bo najboljši v šoli.«

Učitelj: »No, fant, koliko je ena in ena?«

Fantič: »Tri.«

Mati: »No, ali nisem rekla, zdaj ste se lahko sami prepričali, samo za eno se je zmotil.«

★

Nežak z dežele je prišel v mesto k teti: »No, kaj pa je tebe prineslo po tako dolgem času?« ga je ogovorila.

»Veste, teta, zelo se zanimam za starine in zato sem dejal, da moram najprej k vam.«

Drogerija HERMES

Ljubljana, Miklošičeva cesta 30

ima vedno na zalogi:

Milni kamen za kuhanje mila. Din 10— kg.

Strup za uničevanje ščurkov, miši in podgan.

Prah za uničevanje bolh.

Creolin za obrambo živine pred muhami, obadi in drugim mršesom.

Hedit za zatiranje plevela po vrtnih potih.

Sirišče za pridobivanje sira.

Fluid za masažo pri revmi, trganju po sklepih itd.

Katehu za mizarska dela.

Nadol-krema proti sončnim pegam.

Vodno steklo za konzerviranje jajc.

Esenca za kis.

Desodora:or za stranišča (odstranjuje neprijeten duh).

Barve za obleke in usnje v vseh odtenkih.

Parfume in kolinske vode originalne in odprte na litre.

Fotopotreščine in vsakovrstne kemikalije!

»Vi, slišite, pravili ste okoli, da sem tako stara, da bi bila lahko naša mati.«

»Poglej jih ljudi, kako so opravičivi. Jaz sem le rekla, da sem tako mlada, da bi bila lahko naša hči.«

★

Odjemalec: »Pred tremi leti bi plačala za ta jajca samo po en dinar.«

Trgovci: »Ne, za te ne, ta jajca so šele sedem mesecev stara.«

CVIČEK originalni bi radi. Dobite ga v Centralni vinarni v Ljubljani.

Manca: »Torej, Graparca se je spet vrnila k svojemu možu.«

Franca: »Da, ni mogla prenašati, ko je vedno ališala o njem, da se mu zdaj dobro godi.«

„BOGOLJUB“

Marijansko glasilo — Družinski list — V zgornji mesečnik — je doprtil 30 letu.

Kongreganisti, sinovi in hčere Marijine!

Naša družbena dolžnost je, da vsi naročimo in čitamo družbeno glasilo »BOGOLJUB«

Družinski očetje in matere!

Oskrbite si o »BOGOLJUB«-u izdatno pomoč pri resnično težki in odgovorni nalogi krščanske vzgoje!

Odprite vrata »BOGOLJUB«-u, saj je »BOGOLJUB« najlepši cerkveni list, ki prinaša o vsaki številki celo vrsto izbranih in lepo izdelanih slik o bakrotisku

Cena Din 20— letno.

Bodimo apostoli dobrega tiska!

Nabiranci in nabiralke novih naročnikov dajte lepe nagrade. — Povejte to vsem, kjer »BOGOLJUB«-a še nimajo. — Naroča se o jugoslovanski tiskarni v Ljubljani ali pa pri vodstvu Marijine družbe.